

Τα Νέα του Βρυσοχωρίου

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ

Ιούλιος -
Αύγουστος -
Σεπτέμβριος
1995

Αρ. Φύλλου 12
Έτος Ιδρύσεως
1993

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ

Το προηγούμενο Δ.Σ. του ΜΟΣ Βρυσοχωρίου, με πρόεδρο τον κ. **ΕΥΘΥΜΙΟ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ**, εργάστηκε σκληρά και ανέπτυξε πολλές δραστηριότητες.

Η σπουδαιότερη δραστηριότητα, πράξη κοινωνικής προσφοράς, αγάπης και συμπαράστασης προς τα μέλη του Συλλόγου, τους απανταχού Βρυσοχωρίτες και τους συνανθρώπους μας γενικότερα, ήταν η ίδρυση της **Τράπεζας Αίματος**.

Η **Τράπεζα Αίματος** του ΜΟΣ Βρυσοχωρίου λειτουργεί από τις 11-12-1992 και έχει έδρα το **Περιφερειακό Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Δουρούτης Ιωαννίνων**.

Η αναγκαιότητα του αίματος σε επείγουσες, ασθένειες, τραυματισμούς κ.λ.π. είναι ήδη γνωστή και κυριολεκτικά λίγο αίμα μπορεί να «σώσει ζωές».

Μακάρι ποτέ κανείς να μη βρεθεί σε ανάγκη και δύσκολη θέση. Επειδή όμως το ατύχημα, η ασθένεια και όλες οι άλλες περιπτώσεις που η ιατρική χρησιμοποιεί την μετάγγιση αίματος, δεν αποτρέπονται με ευχές, είναι ανάγκη η Τράπεζα να είναι πλούσια σε μονάδες αίματος, ώστε σε πρώτη ζήτηση να μπορεί να εξυπηρετήσει τα Μέλη του Συλλόγου, τους απανταχού Βρυσοχωρίτες και όσους γενικότερα βρεθούν δυσάρεστη θέση.

Και πράγματι. Δικοί μας άνθρωποι χρειάστηκαν αίμα. Και κει στο κρεβάτι του πόνου ο ΜΟΣ συμπαροστάθηκε και πρόσφερε όσο αίμα χρειάστηκε ο καθένας.

Το αίμα, αυτό το πολύτιμο υγρό για την καλή λειτουργία του οργανισμού, είναι είδος μη εμπορεύσιμο. Ούτε πουλιέται, ούτε αγοράζεται. Προσφέρεται.

Και μόνο ο άνθρωπος μπορεί να το προσφέρει σε άλλον άνθρωπο. Η εθελοντική αιμοδοσία έχει καθιερωθεί πια και έχει γίνει θεσμός και στη χώρα μας. Είναι χρέος όλων μας να συνειδητοποιήσουμε τη σημασία αυτής της προσφοράς.

Είναι αυτή η προσφορά βοήθεια στον άνθρωπο που πονά. Συμπαράσταση στον άνθρωπο που υποφέρει. Η αποτελεσματικότερη βοήθεια στον άνθρωπο που κινδυνεύει. Είναι το πιο υψηλό έργο ανθρώπινης αλληλεγγύης.

Αντιγράφω από ένα διαφημιστικό φυλλάδιο της Φοιτ. Ομάδας Εθελοντών αιμοδοσίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων τα ακόλουθα:

«Μπορείς να δώσεις αίμα, αν είσαι υγιής και σε ηλικία από 18-60 χρόνων. Η Αιμοδοσία είναι ανώδυνη και διαρκεί 5-10 λεπτά.

Η ποσότητα του αίματος που προσφέρεις είναι 300-350 ml δηλ. περίπου το 1/20 της ολικής ποσότητας.

Ο όγκος του αίματος που προσφέρεις αναπληρώνεται μέσα σε 10 λεπτά από τη λήψη, ενώ τα ερυθρά αιμοσφαίρια περίπου σε 3 μήνες. Γι' αυτό μπορείς άφοβα, αν θέλεις, να ξαναδώσεις αίμα μετά από 3-4 μήνες (για τους άνδρες) ή 4-5 μήνες (για τις γυναίκες)».

Έτσι όπου κι αν βρισκόμαστε και υπάρχει αιμοδοτικό κέντρο, μπορούμε να διαθέσουμε ελάχιστη ώρα από το χρόνο μας και να προσφέρουμε λίγο από το αίμα μας, καταθέτοντάς το στο όνομα της **Τράπεζας Αίματος του ΜΟΣ Βρυσοχωρίου**.

Ποιός μπορεί να μας εγγυηθεί πως δεν θα είμα-

στε εμείς οι αμέσως επόμενοι λήπτες;

Οι συγγενείς των ανθρώπων που χρειάζονται αίμα, ψάχνουν απεγνωσμένα για λίγες μονάδες κρούοντας τις πόρτες γνωστών και αγνώστων αιμοδοτών.

Ενώ όλα τα Μέλη του Συλλόγου και οι οπουδήποτε Βρυσοχωρίτες με ένα τηλεφώνημα στον Πρόεδρο του Συλλόγου μπορούν να πάρουν όσες μονάδες αίματος χρειαστούν.

Πρέπει όμως όσοι χρησιμοποίησαν μονάδες αίματος, φτάνοντας στο στάδιο της ανάρρωσης, να φροντίσουν για την αντικατάστασή του, μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα. Κάθε μονάδα αίματος που χρησιμοποιείται και δεν αντικαθίσταται, κάνει την Τράπεζα φτωχότερη. Και είναι κρίμα να χαθεί μια τόσο σπουδαία προσπάθεια. Ήδη έχει φτάσει σε οριακό σημείο επάρκειας η Τράπεζα και αν οι λήπτες δεν αντικαταστήσουν τις μονάδες που χρησιμοποίησαν, κινδυνεύει να κλείσει.

Είμαι σίγουρη πως όλοι μας θα κατανοήσουμε το πρόβλημα. Θα συνειδητοποιήσουμε την αναγκαιότητα της κοινωνικής αυτής προσφοράς και δε θα φεισθούμε κόπου και χρόνου για να δώσουμε λίγο από το αίμα μας.

Γίνε αιμοδότης! Δώσε αίμα...

Κάποιος κάπου το χρειάζεται Τώρα!...

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΥΤΥΧΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΗ ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

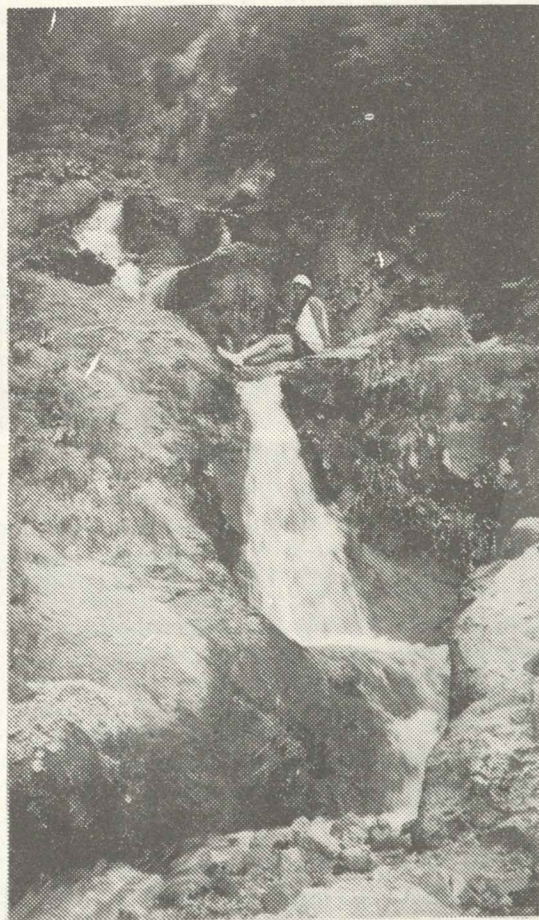
Γράφει η ο **ΤΑΣΟΣ ΡΕΜΟΣ**

Την Κυριακή στις 30 Ιουλίου η Κοινότητα Βρυσοχωρίου τέλεσε μνημόσυνο για πρώτη φορά στη μνήμη του ίδιου του ευεργέτη. Η απόφαση πάρθηκε ομόφωνα από το Κοινοτικό Συμβούλιο μετά από πρόταση του Μ.Ο.Σ. Έτσι μετά από 80 χρόνια το χωριό μας τίμησε άμεσα την προσφορά του συγχωριανού μας **ΧΡ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ**. Το μνημόσυνο τέλεσε ο αιδεσιμότατος παπα-**ΝΙΚΟΛΑΣ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ** Δ.Σ. του Μ.Ο.Σ. παρευρέθηκαν παλαιοί και νέοι υποτρόφοι του κληροδοτήματος καθώς και πολλοί συγχωριανοί μας. Σχετικά με τη ζωή και το έργο του τιμωμένου αναφέρθηκε σε ομιλία της η **Κοινοτική Σύμβουλος κ. ΜΑΡΙΑ ΤΣΟΥΠΗ-ΡΕΜΟΥ**.

Στη συνέχεια έγινε τρισάγιο στο άγαλμα του ευεργέτη, όπου κατατέθηκαν στεφάνια εκ μέρους της Κοινότητας και του Μ.Ο.Σ. Στο καφενείο καθιερωμένος καφές και τα σχετικά βουτιμάτα. Πραγματοποιήθηκε το κείμενο της ομιλίας που κατά τη παρουσία μας εκφράζει το πνεύμα και το νόημα της προσφοράς του ευεργέτη:

Αιδεσιμότατε,
κ. Πρόεδρε της Κοινότητας,
κ. Πρόεδρε του Συλλόγου,
Αγαπητοί Συγχωριανοί,

η παρουσία μας σήμερα εδώ είναι ένας μικρός φόρος τιμής σε κάποιον που σε δύσκολες εποχές
Συν. στη σελ. 7

Ο ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ ΑΜΠΟΥΤΣΙΑ

Εδώ λούζονταν οι Νεράιδες

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Γράφει ο ο **ΓΙΑΝΝΗΣ Κ. ΖΟΥΜΠΟΥΛΗΣ**

«Παρακαλώ σε σταυραγέ...
πάρε με πάνω στα βουνά,
τί θα με φάει ο κάμπος...»

Κ. Κρυστάλλης

Το αυτοκίνητο πλησιάζει. Σε κάθε χιλιόμετρο, όλο και πιο πολύ, το μυαλό αναγνωρίζει, σαν χείμαρος, τις εικόνες από τα γνωστά μέρη που είχαν θαφτεί κάπου βαθιά στην μνήμη μου. Να το μέρος που θυμάμαι περισσότερο από όλα, η στροφή για τη Μαγούλα. Ήταν η τελευταία ματιά στο χωριό, η τελευταία φωτογραφία από κει ψηλά. Τις στιγμές της νοσταλγίας την κοιτούσα με πόθο και τότε ξαναψυθιζόμουν την σκληρή υπάσχεσή μου... «Να ξαναχτιστεί το πατρικό σπίτι και μετά να επιστρέψω στα άγια χώματα του χωριού». Ένα βλάχικο γνωμικό λέει: «Εκεί που δίνεις το λόγο σου είναι σα να δίνεις το κεφάλι σου!...» Το λόγο τον είχα δώσει στον ίδιο μου τον εαυτό. Και με το σπίτι πια έτοιμο, ήταν θέμα τιμής η εκπλήρωση της επανόδου.

Ένας κόμπος περνά από τον λαιμό μου και η καρδιά μου χτυπάει με γοργότερους ρυθμούς. Η θέα του χωριού μετατρέπει την λαχτάρα τόσων χρόνων σε ανείπωτη χαρά... Όμως από την άλλη ξαφνικά ανησυχίες και ερωτήματα κυριεύουν το κεφάλι και την ψυχή μου. Θα 'ναι όλα καταπληκτικά όπως τότε, πριν δέκα χρόνια;... Έχει τελικά περάσει τόσος χρόνος... Μήπως η εφηβική μου ψυχή τότε τα έβλεπε αλλιώς και τώρα δεν θα είναι το ίδιο;... Μήπως ο καιρός έσβησε όλο τον αυθορμητισμό και την αυθεντικότητα στο χωριό;... Ή εγώ θα φταίω αν όλα μου φανούν μακρινά, επειδή έλειπα τόσο...

Συν. στη σελ. 6

Ο ΔΡΟΜΟΣ... ΠΡΟΣ ΤΗ ΛΑΪΣΤΑ ΖΑΓΟΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Όπου να πας, όπου διαβείς
όπου και να περάσεις
τούτο τον τόπο δεν μπορείς
ποτέ να τον ξεχάσεις

τραγουδούσαν οι παππούδες μας σαν είμαστε μικροί κι εμείς τους ακούγαμε και αναρωτιόμασταν: άραγε δεν υπήρχαν αλλού τόσο όμορφα μέρη, δεν υπήρχαν κατάφυτα βουνά και κελλαριστά ρυάκια, φλογερά που αχολογούσε μαζί με την καμπίνα της ταπεινής εκκλησίας δοξολογώντας τον Δημιουργό; Μόνο σαν μεγαλώσαμε και φύγαμε για πολιτείες μακρινές πολύβουες, απρόσωπες, μόνο τότε νοιώσαμε τι ήταν αυτό που είχαμε.

Η ζωή χύθηκε καταπάνω μας σαν αγριεμένο κύμα, σαν χιονοστιβάδα μες πλάκωσε. Παρ' όλα αυτά όμως βρήκαμε τη δύναμη να πάρουμε την απόφαση να επικοινωνούμε τακτικά με το μικρό ταπεινό χωριουδάκι όπου πρωτοδάμα το φως του ήλιου, εκεί που παίζαμε αδελφωμένοι, σαν ήμασταν παιδιά, χωρίς να υποψιαζόμαστε πόση κακία, πόση συκοφαντία, πόσος καημός υπάρχει έξω από τούτη τη μικρή γωνιά.

Ανεβαίνοντας κανείς στα Ζαγοροχώρια, θαρρείς και ξεφύγει απ' τα στατικά κλισέ αυτού του κόσμου. Εδώ είναι ένα τοπίο αλλοιώτικο! Αν πεις μάλιστα να βγει έξω από το Σκαμνέλι και να πάρεις το δρόμο προς τη Λαΐστα, το τελευταίο μα το πιο όμορφο από τα Ζαγοροχώρια, τότε βρίσκεσαι μπροστά σ' ένα θαύμα της φύσης, θαύμα του Θεού θα έλεγα καλύτερα, μιας και όλα όσα υπάρχουν γύρω μας και εμείς ακόμη οι ίδιοι είμαστε έργα δικά Του. Γιατί πραγματικά, μόνο ο Θεός θα μπορούσε να πλάσει ένα τέτοιο μεγαλείο αλλά και να το διατηρήσει αλώβητο, παρόλες τις προσπάθειες του ανθρώπου να το καταστρέψει, να το υποτάξει στους σκοπούς του, να το κάνει πειθήνιο όργανό του, χωρίς να υπολογίζει τίποτε και κανέναν.

Το δάσος που ξεπλώνεται μπροστά σου είναι σαν ένα όνειρο. Πεύκα, οξείες και έλατα όλα μαζί τόσο αδελφωμένα και συνταγισμένα, που βλέποντάς τα κανείς θέλοντας και μη σκέφτεται τι αρμονία υπάρχει, όταν κυριαρχεί η αγάπη, η αλληλοστήριξη, ο σεβασμός του ενός για τον άλλον.

Μα ο θαυμασμός σου για το τοπίο τραυματίζεται θανάσιμα, όταν προχωρώντας προς τη Λαΐστα η άσφαλτος σταματάει και αρχίζει ο χωματόδρομος. Πόσες προσπάθειες έγιναν για την ολοκλήρωση του δρόμου ούτε πια μπορεί να θυμηθεί κανένας. Πάντα η ίδια κυνικά αρνητική απάντηση. «Μα θα δώσουμε τριακόσια εκατομμύρια για τριάντα οικογένειες»; Και οι αιτήσεις καταλήγουν στον κάλαθο των αγρήτων κάποιου σκονισμένου γραφείου των αρμόδιων Υπουργείων και της νομαρχίας. Τι τους ενδιαφέρει αυτούς; Εδώ ζούμε; Η μήπως και αποφάσισαν και καμιά φορά να έρθουν με το αυτοκίνητο να επισκεφθούν τούτα τ' απομονωμένα μέρη. Σχεδόν έχουν ξεχάσει πως είναι και εδώ Ελλάδα. Θυμούνται τη ξεχασμένη Ελλάδα, το τριτοκοσμικό κομμάτι της μόνο σε καμιά περίπτωση σεισμού, όπως συνέβη με τα Γρεβενά και την Κοζάνη, ή όταν συμβεί καμιά πυρκαγιά (περιπτώσεις της Βάλια Κάλντα). Και τότε το ενδιαφέρον διαρκεί όσο υπάρχει τηλεοπτική κάλυψη.

Μόνο τα σύνορα στο χάρτη και οι εκλογές που πλησιάζουν τους το θυμίζουν. Τότε οι υπεύθυνοι αποφασίζουν ξαφνικά πως όσοι κατοικούν σε τούτα τα βουνά είναι ισοτίμιοι Έλληνες με τους Αθηναίους, γι' αυτό και έρχονται για να τα ξεχάσουν την επόμενη των εκλογών. Το αυτοκίνητο τους φέρνει για λίγα λεπτά της ώρας και τους ξαναγυρίζει πίσω στο υδροκραταλό τέρας της πρωτεύουσας που με το θόρυβό του, τους εμποδίζει φαίνεται να ακούσουν τις κραυγές απόγνωσης των κατοίκων, να νοιώσουν τους φόβους τους, αλλά και τη λαχτάρα τους να μείνουν σε τούτα τα χώματα και να τα προστατέψουν, όπως έκαναν και οι

πρόγονοί τους, από κάθε επίβουλο εισβολέα.

Ο δρόμος από το Σκαμνέλι στη Λαΐστα, στη Βοδούσα, στο Περιβόλι, στη Ζιάκα και από κει στους Μαυρανέσις, με τελική απόληξη τα σεισμόπληκτα Γρεβενά και την Κοζάνη όπως και το παρακλάδι που θα ενώνει το Βρυσσοχώρι με το Ηλιοχώρι και τη Λαΐστα είναι ένας δρόμος τεράστιας εθνικής σημασίας.

Αυτόν τον δρόμο ακολουθούσαν οι παππούδες μας όταν ξενιτεύονταν. Απ' αυτόν τον δρόμο πέρασαν στο Β' Παγκόσμιο πόλεμο οι Ιταλοί και οι Γερμανοί για να ξεχυθούν στην υπόλοιπη πεδινή Ελλάδα. Σήμερα τον ίδιο δρόμο ακολουθούν και οι Αλβανοί που κατεβαίνουν κατά εκατοντάδες και οδηγούνται στην Αθήνα, στην Θεσσαλονίκη και σ' άλλα μέρη της Ελλάδας.

Καθόλου κατώτερης σημασίας είναι και η εμπορική αξία αυτού του δρόμου. Μόνο η Λαΐστα περιβάλλεται από εκατό χιλιάδες στρέμματα δάσους. Απ' το δάσος αυτό ζούνε όχι μόνο τριάντα οικογένειες γερόντων που απομένουν στη Λαΐστα αλλά εκατοντάδες οικογένειες της ηπειρωτικής Ελλάδας. Αυτό το δάσος αξίζει και πρέπει να αξιοποιηθεί. Εξάλλου οικονομικά οφέλη δεν προέρχονται μόνο από βιομηχανίες, αλλά και απ' την υλοτομία, τη γεωργία, την κτηνοτροφία.

Μια όμως και η Ελλάδα θεωρείται και είναι σαν η κατεξοχήν τουριστική χώρα, καλό θα ήταν να βλέπαμε και την τουριστική σημασία του δρόμου. Υπάρχουν τόσο όμορφα άλλα τέτοια τοπία στην Ελλάδα; Η χώρα μας δεν έχει μόνο ακρογιαλιές, άσπρα νησιά λουσμένα στο φως του ήλιου, πεντάκαθαρες θάλασσες και βράχια λουσμένα στην θαλασσινή αλμύρα, αλλά και δάση, νεφελοσκεπαστά βουνά και γραφικά ορεινά χωριουδάκια με λόγγους και ρεματιές. Συνεπώς, αν καταξιοθευτήκαν τόσο εκατομμύρια για την τουριστική ανάδειξη και προβολή της ηπειρωτικής Ελλάδας το 1/3 απ' αυτά μόνο αν δινότουσαν για την τουριστική αξιοποίηση των δασών θα απέφεραν τριπλάσια έσοδα, αφού ο τουρισμός δεν θα περιοριζόταν μόνο το καλοκαίρι και στα νησιά, αλλά θα ήταν όλο το χρόνο στα ορεινά. Δεν έχει τίποτα περισσότερο η γειτονική μας Ιταλία, ούτε και η Ελβετία και η Αυστρία, ούτε κάτι που να ξεπερνάει τούτη την απλή, φυσική, ανεπιτήδευτη ομορφιά της ορεινής Ελλάδας μας, όπως και την πατροπαράδοτη φιλοξενία των Ελλήνων, προς όλους όσους έρχονται να τους επισκεφθούν. Προσπάθεια και έργα μόνο χρειάζονται, γιατί τούτος ο τόπος μπορεί και πρέπει να αναδειχθεί.

Μην ζητάμε να παίρνουμε μόνο για να κλείνουμε έργα στην υπερκορεσμένη Αθήνα ή να κλείσουμε μαύρες τρύπες, αλλά και να προσφέρουμε σ' αυτούς που μας τα δίνουν. Ας ενδιαφερόμαστε για την ξεχασμένη Ελλάδα και εκείνη θα μας το ξεπληρώσει με πολλούς τρόπους. Ας πάψει πια να υπάρχει αυτή η κατάρα που λέει ότι

«η Ελλάδα τρώει τα παιδιά της και αυτοκαταστρέφεται» και στη θέση της να κυριαρχήσει η ελπίδα και η αισιοδοξία, το χαμόγελο στα πρόσωπα των γερόντων και η βεβαιότητα πως η πατρίδα δεν τους ξεχάσει. Άλλωστε όπως λέει και ο ποιητής:

Όλα πατρίδα μας
και αυτά και εκείνα
και τ' άλλα που έχουμε μες' τη καρδιά
και λάμπουν αθόρυβα σαν ήλιοι αχτίδα
και κράζουν μέσα μας
εμπρός παιδιά...

Τίποτα δεν χαρίζεται, όλα με αγώνες και μόχθους κατακτούνται.

Ιωάννης Β. Κογκούλης
Καθηγητής Πανεπιστημίου
ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΙΑ

Γράφει ο ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΥΝΔΟΥ

Πλησιάζει η επέτειος του ιστορικού ΟΧΙ το 28ης Οκτωβρίου 1940. Ημέρα μύθου και θρύλου για τους νέους που δεν την ξέραν, ημέρα τατατου θανάτου για μας τους παλαιότερους.

Το ιστορικό ΟΧΙ που βροντοφώνησε ο Έλληνας λαός, ήταν τότε το μόνο ελπιδοφόρο μα και στους καταπιεσμένους λαούς της Ευρώπης και όλη η ανθρωπότητα έκλινε γόνυ ευλαμπροστά στο Ελληνικό μεγαλούργημα.

Όλοι θαύμαζαν τότε την τόλμη, την ανδρεία, τον ηρωισμό και την αυτοθυσία των στρατιωτών μας, υπέρ των αξιών, λίγοι όμως μίλησαν για το μεγαλούργημα των παλινκαριών μας, που έδειξαν γνώνισμα της φυλής μας.

Παραθέτω παρακάτω απόσπασμα από το περιοριστικό γραμμένο στο βιβλίο «Ο Όρκος» της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος, έκδοση 1952, που φανερώνει την Ελληνική νύχλη.

Συλλιασμένοι απ' την παγωνιά γύριαν άνδρες απ' την ενέδρα που φυλάγανε άσπρη νύχτα και μπήκαν σ' αμπρι με μια λαχτάρα, ησυχάζουν, να πάρουν έναν ύπνο και να ξεκουσθούν. Εκείνη την ώρα τον ύπνο και τη ζεστασιά θα τάλαζαν με τους μεγαλύτερους θνητούς της γης. Στριμωγμένοι, προσπαθώντας να ξεκουσθούν ο ένας κοντά στον άλλο. Έξω ο βορρυσόμανος.

Βρε παιδιά, ακούστηκε σαν ένα φέγγος απάνω στο κρύσταλλο της παγωνιάς, η φωνή Λοχία. Δεν ήρθε ακόμα ο Γιάννης; Αλήθεια έγινε ο Γιάννης; Επανάλαβαν όλοι ανασταίνοντας Μήπως τον ζάλισε αυτή η καταραμένη θεομηνία; Μήπως γκρεμίστηκε στο γκρεμό; Μήπως τύλιξε το χιόνι; Μήπως... Όπως και να γινάμνη διατρέχε σοβαρό κίνδυνο. Κι ο κίνδυνος τότε ήταν διπλός. Ο καιρός κι ο εχθρός.

Εμπρός παιδιά, είπε ο λοχίας. Με έρθουν μαζί μου. Και βγήκαν έξω απ' τ' αμπρι. Οι άλλοι έμειναν μέσα. Δεν πέρασε πολύ ώρα και πάλι λαν στην είσοδό του οι σύντροφοί τους. Ήσαν καταξυλλιασμένοι το Γιάννη και ανείσθητο απ' κρύο, έναν Ιταλό. Όλοι έτρεξαν να περιστοιχίσουν το Γιάννη, με κόπο όμως συγκρατώντας δυσφορία τους για το δώρο που κουβαλούσε. Βάλτε τον μέσα παιδιά να συνέλθει. Άντε να φυλάει της μάνας μου. Σάστισαν να βάλουν αμπρι που δε χωρούσε τους ίδιους έναν Ιταλό που εξ' αιτίας των κινήσεων; Κι αυτό μάλλον να το προτείνει ο Γιάννης, που τους μισούσε θανάσιμα; Καταλαβαίνω τι σκέττεστε πρόθεση Γιάννης. Αλλά τι να σας πω! Αν βλέπατε πως βοήθα! Έναν όγκο ακίνητο, πεσμένο χέμα, που κάτω από κει που φυλάγαμε τη νύχτα, θα ήταν η καρδιά σας. Φύλαγε κι αυτός φαίνεται και και μεις' και θα έμενε να φυλάει για πάντα στον έβλεπα. Στην αρχή είπα να... Μα δεν έβλεπα, εκείνη τη στιγμή μου φάνηκε πως άκουσα φωνή της μάνας μου. Μη παιδί μου. Άνθρωποι είναι κι αυτοί όπως και συ. Είναι η μάντα σου ζωντανή και θα τον κλάψει σα μάθεις το χωματόνιστο τον Ιταλό καλύτερα κι απ' το Γιάννη. Αυτό ήταν. Τον φορτώθηκε και τον έφερε έξω. Με κούρασε πολύ κι απ' το βάρος βούλιαξε το χιόνι. Καλά που προσφθάσατε. Λίγο αν αργούσατε θα μας βρίσκατε κακοκλιμένους αγκαλιά. Άντε βρε παιδιά. Για την φυχή της μάνας μας. Η άδραση από τα λόγια του Γιάννη ήταν άμεση. Βλυσαν τον Ιταλό καλύτερα κι απ' το Γιάννη.

Κι ο Ιταλός, καθώς σε λίγη ώρα συνήλθε άνοιξε τα μάτια του και τα χάραξε πάνω με μ' ένα ύφρος ταπεινό γεμάτο παραδόξηση. Ήταν ζητούσε έλεος μαζί και συγχώρεση. «Μπα! Γκρέτσινα... σιγοψιθύρισε κι άρχισε να κλάψει. Ο Λοχίας τον χαμογέλασε με χαλάρωση. Ο Ιταλός νησι δάκρυσε. Κι οι άλλοι δεν ήξεραν πως τον πρωτοπροσφέρει κονιάκι, τσιγάρα, ποτό τον περιτυλίγει περισσότερο.

Αν ήταν όμως στη μάχη!!! Τί φυχή είναι αλήθεια αυτή του Έλληνα; Δίκαια ο Ιταλός εξακολουθούσε να μοιραζόταν: «Μπέλλα Γκρέτσινα, μπέλλα Γκρέτσινα...»

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΟΙΝΟΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΘΕΜΑ 1: Αποδοχή πίστωσης - Ανάθεση έργου Με την υπ' αριθ. 50/95 απόφαση του Κ.Σ. α) Έγινε αποδοχή της επιχορήγησης 2.500.000 δραχμών από το Νομαρχιακό ταμείο Ιωαννίνων (ΠΠΔΕ ΣΑΝΤ 95/9529/95), για την κατασκευή του έργου «κατασκευή τοίχου αντιστήριξης» στη θέση Κιρκάνα, λόγω κατολίσθησης του εδάφους και β) Ανέθεσε την κατασκευή του παραπάνω έργου στον Εργοτάξιο Δημοσίων Έργων κ. Κων/νο Σιάωζιο.

Παραθέτω παρακάτω απόσπασμα από το περιοριστικό γραμμένο στο βιβλίο «Ο Όρκος» της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος, έκδοση 1952, που φανερώνει την Ελληνική νύχλη.

ΘΕΜΑ 2: Με την υπ' αριθ. 49/95 απόφαση του Κ.Σ. έγινε η ανάθεση κατασκευής του έργου «Αποκατάσταση σωληνώσεων οχετού στη θέση Κιρκάνα» στον Ε.Δ.Ε. κ. Κων/τίνο Σιάωζιο, αντί του ποσού των 334.165 δραχμών. Το έργο κατασκευάστηκε.

ΘΕΜΑ 3: Με την υπ' αριθ. 51/95 απόφαση του Κ.Σ. έγινε η ανάθεση κατασκευής του έργου «κατασκευή αμαξοτό δρόμου, οικία Ευαγ. Σιαμπίρη-οικία Κολίου» στον Ε.Δ.Ε. κ. Κων/τίνο Σιάωζιο, αντί του ποσού των 300.000 δραχμών. Το έργο κατασκευάστηκε.

ΘΕΜΑ 4: Με την υπ' αριθ. 58/95 απόφαση του Κ.Σ. αποδεχόταν την χορηγηθείσα επιδότηση 1.500.000 δραχμών από το Υπουργείο Π.Ε.Χ.Δ.Ε., για την «Αποκατάσταση, και συντήρηση λιθόστρωτου καλντεριμιού στο μεσοχώρι του χωριού».

ΘΕΜΑ 5: Το Κ.Σ. με την υπ' αριθ. 56/95 απόφαση του α) Αποδέχθηκε την χορηγηθείσα επιδότηση από το Π.Π.Δ.Ε. ΣΑΤΑ 95 1995 ποσού 740.000 δραχμών και β) αναμόρφωσε τον προϋπολογισμό του οικ. έτους 1995, εγγράφοντας το παραπάνω ποσό των 740.000 δραχμών για την κατασκευή του έργου «Αποκατάσταση και συντήρηση λιθόστρωτου καλντεριμιού στο μεσοχώρι του χωριού».

ΘΕΜΑ 6: Το Κ.Σ. με την υπ' αριθ. 54/95 απόφαση του, αποδέχθηκε επιχορήγηση 600.000 δραχμών προεχρησιμοποιημένη από τις πιστώσεις του υπουργείου παιδείας για την εκτέλεση του έργου «Επισκευή στέγης Δημοτικού Σχολείου».

ΘΕΜΑ 7: ΠΕΡΙ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΕΩΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Το Κ.Σ. με την υπ' αριθ. 55/95 απόφασή του, προέβη στη συγκρότηση Συντονιστικού Τοπικού Οργάνου, που είναι αρμόδιο για την αντιμετώπιση ορισμένων αναγκών σε επίπεδο τοπικής αυτοδιοίκησης.

1) Το Σ.Τ.Ο. αποτελείται από:

α) Τον πρόεδρο της Κοινότητας κ. Δημήτριο Μπάρα (ως πρόεδρο).

β) Τον επικεφαλής του Γραφείου ΠΣΕΑ.

γ) Τον κ. Κων/νο Σιαμπίρη, Κοινοτικό Σύμβουλο.

δ) Τον εκπρόσωπο της Αστυνομικής Αρχής Κήπων.

ε) Τον κ. Αναστάσιο Ρέμο, πρόεδρο του πολιτιστικού Συλλόγου Βρυσσοχωρίου.

στ) Τον Αθανάσιο Σιαμπίρη, πρόεδρο του Α.Δ.Σ. Βρυσσοχωρίου.

Το Σ.Τ.Ο. είναι αρμόδιο σε επίπεδο τοπικής αυτοδιοίκησης για την Κινητοποίηση των τοπικών πόρων σε περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών.

ΘΕΜΑ 8: Με την υπ' αριθ. 61/95 απόφαση του Κ.Σ. έγινε η ανάθεση κατασκευής του έργου «Αποκατάσταση εξωτερικού δικτύου ύδρευσης» στον Ε.Δ.Ε. κ. Κων/νο Σιάωζιο, προϋπολογισμού 1.500.000 δραχμών.

Με το υπ' αριθ. πρωτ. 6906/29-8-95 έγγραφο της Δ/νσης Δασών-Δασαρχείο Ιωαννίνων, εγκρίθηκε δόση Β' παροχής 2.500.000 δραχμών για την διάνοση από την κατανομή «Μασοδέκη- Αγία Τριάδα» πονίας έτους 1995.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «LIFE» ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ ΕΡΓΑ

Στον Αναπτυξιακό Σύνδεσμο Κεντρικού και Δυτικού Ζαγορίου που εκπροσωπεί 27 κοινότητες, από το Κοινοτικό Πρόγραμμα «LIFE» εγκρίθηκε πίστωση 180.000.000 δραχμών, για έργα που αφορούν τον συνδυασμό δράσεων για την διατήρηση και ανάπτυξη του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος.

Η κοινότητά μας, μετά την συνεδρίαση των μελών του Αναπτυξιακού Συνδέσμου που έγινε στους Κήπους της 21/7/1995, με θέμα το πρόγραμμα «LIFE» σύμφωνα με τις οδηγίες που δόθηκαν στη συνεδρίαση, με το υπ' αριθ. πρωτ. 481/17-8-1995 έγγραφο της, έκανε τις παρακάτω προτάσεις, για την εκτέλεση έργων στο χωριό.

ΔΡΑΣΗ 1η:

ΔΡΑΣΗ 2η:

α) Καθαρισμός, τοιχοποιίες, σήμανση του μονοπατιού «Βρυσσοχώρι-Καταλή-Νεραϊδοδρόμο-Ι.Μ. Αγίας Τριάδας». Προεκτίμηση κόστους έργου 2.000.000 δραχμές

β) Καθαρισμός σήμανση του μονοπατιού «Μπόρο-Σκαρβέντα-Γέφυρα Αδού ποταμού».

Προεκτίμηση κόστους έργου 500.000 δραχμές ΔΡΑΣΗ 3η:

α) Αποκατάσταση παραδοσιακής Βρύσης στη θέση «Βρύση του Τσιώμου» με τις ακόλουθες παρεμβάσεις:

1) Διαμόρφωση χώρου 2) Κατασκευή παραδοσιακής Βρύσης με λαξευμένη πέτρα και πέτρινο κρουνό. 3) Μεταφορά νερού σε απόσταση 50 μέτρων και 4) Κατασκευή ξύλινου κιδόκι με παγκάκια.

Προεκτίμηση κόστους έργου 2.500.000 δραχμές.

ΔΡΑΣΗ 4η:

α) Αντικατάσταση στέγης και άλλες συμπληρωματικές εργασίες στον Ι.Ν. Αγίου Δημητρίου. Υπάρχει Τεχνική και Οικονομική μελέτη προϋπολογισμού 5.000.000 δραχμών.

β) Μελέτη και συντήρηση τέμπλου Ι.Ν. Αγίου Χαράλαμπος.

Προεκτίμηση κόστους έργου 2.500.000 δραχμές.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Καλούνται όλοι οι δικαιούχοι υποτροφιών από το Κληροδότημα Χρήστου Αθανασιάδη, να προσκομίσουν τα παρακάτω δικαιολογητικά στη Διαχειριστική Επιτροπή του Κληροδοτήματος, προκειμένου να έχουν υποτροφία για το έτος 1994-1995.

1. Βεβαίωση φοίτησης σε σχολείο Μέσης Εκπαίδευσης ή Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι.

2. Πιστοποιητικό ότι είναι δημότης ή δηρώτις της κοινότητας Βρυσσοχωρίου και

3. Αίτηση με την οποία να ζητείται η υποτροφία (σε περιπτώση ανηλίκων η αίτηση γίνεται από τον κηδεμόνα).

Δικαιούχοι υποτροφιών είναι, σύμφωνα με την αριθμ. 10/93 απόφαση της Διαχ/κής Επιτροπής του Κληροδοτήματος οι παρακάτω:

α) Υπότροφοι είναι βασικά μαθητές Γυμνασίου ή Λυκείου του Νομού Ιωαννίνων, που είναι εγγεγραμμένοι στα Δημοτολόγια της Κοινότητας Βρυσσοχωρίου.

β) Όσοι αποφοίτουν από λύκεια του Νομού Ιωαννίνων και επιτύχουν σε οποιοδήποτε Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι. της Ελλάδας δικαιούνται υποτροφίας, εφόσον είναι εγγεγραμμένοι στα Δημοτολόγια της Κοινότητας.

γ) Παιδιά που αποφοίτουν από οποιοδήποτε λύκεια της Ελλάδας και είναι εγγεγραμμένα στα Δημοτολόγια της κοινότητας Βρυσσοχωρίου, τουλάχιστον προ πενήτα ετών, δικαιούνται υποτροφίας εφόσον επιτύχουν σε οποιοδήποτε Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι. της Ελλάδας.

δ) Όσα από τα παραπάνω παιδιά συνεχίζουν μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο του εσωτερικού ή του Εξωτερικού δικαιούνται υποτροφίας για τέσσερα χρόνια και μέχρι ηλικίας τριάντα χρονών.

Για περισσότερες πληροφορίες απευθυνθείτε στην Κοινότητα Βρυσσοχωρίου, τηλέφωνο 0653-81458.

Ο Πρόεδρος της Διαχειριστικής Επιτροπής του Κληροδοτήματος

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ

Ο Πρόεδρος της Διαχειριστικής Επιτροπής του Κληροδοτήματος ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ

Ο Πρόεδρος της Διαχειριστικής Επιτροπής του Κληροδοτήματος ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ

Ο Πρόεδρος της Διαχειριστικής Επιτροπής του Κληροδοτήματος ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ

Ο Πρόεδρος της Διαχειριστικής Επιτροπής του Κληροδοτήματος ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ

Ο Πρόεδρος της Διαχειριστικής Επιτροπής του Κληροδοτήματος ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΒΑΡΟΤΗΤΑ ΣΤΟΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΡΟΜΟ

Επιμέλεια: ΣΤΑΥΡΟΥ ΑΠ. ΓΚΑΡΑΝΗ

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Βρυσσοχωρίου κ. ΔΗΜ. ΜΠΑΡΚΑΣ σε συνεργασία με τον Πρόεδρο της Κοινότητας Ηλιοχωρίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟ ΠΟΛΥΖΟ υπέβαλαν στον Νομάρχη Ιωαννίνων και τη Δ/νση Τεχνικών Υπηρεσιών με κοινοποίηση στο ΥΠΕΧΩΔΕ, τον Περιφερειάρχη και τους Βουλευτές του Νομού Ιωαννίνων, το υπ. αριθμ. 482/22/8/1995 έγγραφο για την αποκατάσταση ζημιών στα τμήματα «Πορτολάτο» και «Διακλάδωση Λαΐστης» της 25ης Επαρχιακής Οδού.

Όπως είναι γνωστό στα ανωτέρω σημεία ο δρόμος έχει υποστεί σοβαρές και επικίνδυνες καθιζήσεις και κατολισθήσεις από τις καταρρακτώδεις βροχές του παρελθόντος Ιανουαρίου και η βατότητα έχει γίνει δύσκολη και άκρως επικίνδυνη. Η διάβρωση έχει υποσκάψει την άσφαλτο και έχει στενέψει το κατάστρωμα του δρόμου σε βαθμό που να διέρχονται με μεγάλη δυσκολία τα μεγάλα αυτοκίνητα.

Παρά τις προφορικές και γραπτές επιστημονικές των δύο προέδρων, η Δ/νση Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχίας δεν έχει προχωρήσει στην αποκατάσταση των ζημιών και υπάρχει κίνδυνος όχι μόνο να διακοπεί η βατότητα του δρόμου αλλά και να έχουμε απρόβλεπτα ατυχήματα. Επειδή με τις διαφανόμενες καιροκαίριες του επερχόμενου φθινοπώρου και χειμώνα η κατάσταση θα χειροτερεύσει, οι Πρόεδροι ζητούν επείγοντας:

1. Έγκαιρη διάθεση των αναγκαίων πιστώσεων για άμεση αποκατάσταση των ζημιών στα τμήματα «Πορτολάτο» και «Διακλάδωση Λαΐστης».

2. Οι παρεμβάσεις στα ανωτέρω σημεία να χαρακτηριστούν ως «έργα άμεσης προτεραιότητας» και να εκτελεστούν εντός του Σεπτεμβρίου.

Τα έγγραφο των δύο προέδρων κατέθεσε ως ερώτηση προς τους Υπουργούς ΠΕΧΩΔΕ και Εσωτερικών κ.κ. Λαλιώτη και Σκανδαλίδη ο Βουλευτής της Ν.Δ. Κώστας Χαλαμπίδης, ζητώντας την άμεση αποκατάσταση των ζημιών.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Οι οδηγοί που κινούνται στα ανωτέρω σημεία του δρόμου να οδηγούν με μεγάλη προσοχή και να πηγαίνουν με μικρή ταχύτητα για την αποφυγή ατυχημάτων.

ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Η Νομαρχιακή Αποδοίκηση Ιωαννίνων, με το αριθ. πρωτ. Ε.Σ. 26117/Ε.Υ. 86/3-8-95 έγγραφο της προς την κοινότητά μας, της έκανε γνωστό, ότι ανέλαβε πρωτοβουλία για τη διεκδίκηση αποζημιώσεων σε βάρος του Γερμανικού κράτους για τις άδικες και παράνομες πράξεις που έγιναν (επιδόσεις προσώπων, εμπρησμούς εκκλησιών, οικιών, μοναστηρίων, σχολείων κλπ) που έγιναν από 6/4/1941 μέχρι τον Μάιο του 1941 από τα Γερμανικά Στρατεύματα Κατοχής και την παρακαλώ να πληροφορηθεί σχετικά τους ενδιαφερομένους και να συγκεντρώσει τα σχετικά στοιχεία μέχρι την 25/8/95.

Η Κοινότητα σε συνεργασία με τον Μ.Ο.Σ. Βρυσσοχωρίου, ενημέρωσε σχετικά τους ενδιαφερομένους προμηθεύοντάς τους και τα σχετικά έντυπα αποδείγματα με την οδηγία να επιστραφούν συμπληρωμένα στην Κοινότητα.

Η Νομαρχιακή αυτοδιοίκηση με νεώτερό της έγγραφο (Αριθ. πρωτ. ΕΣ. 27718/ Ε.Υ. 98/22-8-95) γνώρισε στη Κοινότητά μας, ότι ο Δικηγόρος Σπύρος Ιωαννίνων στην συνεδρίασή του της 18/8/95, αποφάσισε ότι ΔΕΝ τίθεται θέμα άμεσης παραγραφίας (42.9.95) των αξιώσεων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Μετά από αυτό, οι ενδιαφερόμενοι που δεν έχουν προσκομίσει στην Κοινότητα συμπληρωμένα τα σχετικά έντυπα αποδείγματα, μπορεί να τα κάνουν και μετά την 25/8/1995 μέχρι νεότερων οδηγιών.

Εφ' όσον συντρέχει περίπτωση, οι ενδιαφερόμενοι δύνανται να αξιώσουν αποζημίωση και για ΣΤΕΡΗΣΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ (φυλάκιση, ομηρία, καταναγκαστικά έργα κλπ.).

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Επιμέλεια ΤΑΣΟΥ ΡΕΜΟΥ

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ

Γράφει ο Δρ. Δημ. Αθ. Κουνάβος

Ο καιρός τελικά «συμφώνησε» και έτσι οι κόποι και οι προσπάθειες του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας για τη διοργάνωση της καθιερωμένης γιορτής της πίτας ευοδόθηκαν. Ήταν πραγματικά μια πολύ όμορφη εκδήλωση με μεγάλη συμμετοχή παρά το προκάρημένο του καλοκαιριού και τις αντίξοες καιρικές συνθήκες που επικρατούσαν μέχρι και την παραμονή της γιορτής.

Από νωρίς τοποθετήθηκαν τα τραπέζια στην πλατεία και προς το σούρουπο άρχισαν να συγκεντρώνονται οι πίτες στο κοινοτικό γραφείο, ενώ τα χορευτικά ολοκλήρωναν τις τελευταίες τους προετοιμασίες πριν την επίσημη εμφάνιση.

Τη μουσική εισαγωγή «φιλόι καλώς ορίσαστε...» από το γνωστό μας πλέον μουσικό συγκρότημα των Βορειοπελαγονικών καλλιτεχνών ακολούθησε σύντομος καιρειασμός του πρέβρου του Δ.Σ. του Συλλόγου κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΡΕΜΟΥ που τόνισε τη σημασία της εκδήλωσης και ευχαρίστησε ιδιαίτερα τις νοικοκυρές για την πρόθυμη και μεγάλη σε ποικιλία και ποσότητα προσφορά τους, που φέτος έφτασε τις 35 νοστιμότητες -ο- αυτό συμφώνησαν όλοι- πίτες.

Και η «τιμητική έξοδος» της πίτας. Κορίτσια και αγόρια του χορευτικού με τις παραδοσιακές στολές μετέφεραν τις πίτες από το κοινοτικό γραφείο σε κεντρική θέση της πλατείας, απ' όπου και έγινε η διανομή σε όλα τα τραπέζια. Παρατεταμένο χειροκρότημα συνόδεψε αυτήν την έξοδο. Ανάβλυσε αυθόρμητα μέσα από τις καρδιές όλων φανερώνοντας τη δύναμη που κρύβει μέσα της η διατήρηση και η συνέχιση της παράδοσης.

Κι αφού γέφυκαν όλοι τις νόστιμες πίτες, άρχισε η τελετή βράβευσης των νοικοκυρών από το Δ.Σ. του Συλλόγου με την προσφορά αναμνηστικού διπλώματος και ενός συμβολικού δώρου. Οι περισσότερες προσήλθαν αυτοπροσώπως, συνοδευόμενες κάθε φορά από παρατεταμένα χειροκρότηματα, ενώ άλλες έστειλαν τις νύφες, τις κόρες ή τις εγγόνες.

Η ατμόσφαιρα απόκτησε πανηγυρισμό χαρακτήρα με την εμφάνιση του χορευτικού συγκροτήματος των μεγάλων που με την άφουξη εκτέλεση του χορευτικού τους προγράμματος μας έκανε όλους περήφανους. Το χειροκρότημα για την έξοδο των μεγάλων παρατάθηκε με την είσοδο των μικρών. Διαδοχικά και συνέχεια είναι ό,τι καλύτερο χρειάζομαστε. Συγκρατήρια στα παιδιά για τις άριστες χορευτικές τους επιδόσεις, που βέβαια δεν θα υπήρχαν χωρίς την άρτια προετοιμασία τους από τον ακαταπόνητο και έμπειρο δάσκαλο του χορευτικού, καθηγητή κ. ΘΩΜΑ ΒΟΥΡΒΟ.

Μετά τα χορευτικά στίθηκε ο χορός όπως στο πανηγύρι. Η συμμετοχή του κόσμου μεγάλη, όπως μεγάλη και η ποικιλία των χορευτικών τραγουδιών που παράγγελλαν οι πρωτοχορευτές. Παραδοσιακά ακούσματα και χοροί προερχόμενοι κυρίως από το Ζαγόρι και την ευρύτερη περιοχή της Ηπείρου, που διανθίζονταν όμως και με σκοπούς από τον αστείρευτο πλούτο του μακεδονικού και ποντιακού ελληνισμού δημιουργώντας πολύ κέφι, που κράτησε μέχρι και τις 4 το πρωί.

Εκτός από τους Βρυσοχωρίτες που ήρθαν από τα Γιάννενα, πολυπληθής ήταν και η προσέλευση συγχωριανών μας από την Αλεξανδρούπολη, τη Θεσσαλονίκη, την Αλεξάνδρεια, την Αθήνα, την Ηγού-

μενίτσα. Χαρακτηριστική δε η περίπτωση της οικογένειας του αγαπητού Γιάννη Παντίου που ανέβαλε το ταξίδι για τη Γαλλία, για να παραβρεθεί στη γιορτή της πίτας. Αρκετοί ήταν και οι επισκέπτες από τα γύρω χωριά που τίμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωσή μας, γεγονός που πρέπει να αξιοποιηθεί, προκειμένου να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις μιας πολύπλευρης συνεργασίας για την ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής.

Συγκρατήρια λοιπόν στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου και σε όσους συνέβαλαν στην άρτια οργάνωση της εκδήλωσης και ιδιαίτερα στις νοικοκυρές που μας πρόσφεραν τις παραδοσιακές τους πίτες: Νότα Σουλτάνα, Τοιομίδου Χαρίκλεια, Χαντόλιου Μαριάννα, Καραγιαννοπούλου Μαρία, Σταματία Ευσέβη, Σιαμπίρη, Μίρη Αριάδνη, Τοιομίδου Σταυρούλα, Κουνάβου Άννα, Γκαράνη Δέσποινα, Τοιομίδου Χρυσή, Μελάντα Βαρβάρα, Πουλοβίνου Χαϊδω, Οικονόμου Ευτυχία, Καραγιαννοπούλου Μαριάνθη, Σταματία Σταματία, Τάσση Στέλλα, Μπάρα Αικατερίνη, Καγιά Αγγελική, Πετροπούλου Αδελμάντια, Βασδέκη Ευανθία, Νούτσου Ευθυμία, Ρέμου Μαρία, Μέμου Βάλμα, Ζήση Ευγενία και Ναστούλη Μαρία. Τα ονόματα είναι γραμμένα με τη σειρά προσέλευσης. Επίσης το Δ.Σ. ευχαριστεί την κ. ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΝΟΤΗ για τη διέθεση μεγάλου αριθμού πιάτων για τη διανομή της πίτας.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΤΟ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ

Το Βρυσοχώρι έχει γίνει τα τελευταία χρόνια πόλος έλξης, όχι μόνο για τους Βρυσοχωρίτες αλλά και για πολλούς ξένους, που άρχισαν να το ανακαλύπτουν και να το απολαμβάνουν. Ανάμεσα στους ξένους που πέρασαν εφέτος από το Βρυσοχώρι ξεχωρίζουμε την οικογένεια του κ. ΚΑΓΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ που έμεινε στα ενοικιαζόμενα δωμάτια της ΣΤΑΜΑΤΙΑΣ ΤΣΟΥΜΑΝΗ από τις 9 μέχρι τις 29 Αυγούστου. Ο κ. ΚΑΓΙΑΣ πλοιάρχος του Εμπορικού ναυτικού από τον Πειραιά ήρθε με την σύζυγό του ΑΓΓΕΛΙΚΗ και τα τρία παιδιά ΑΝΝΙΤΑ, ΣΤΕΛΛΑ και ΓΕΩΡΓΙΟ.

Φυσιολάτρες, συνδύασαν την παραμονή τους στο Βρυσοχώρι με επισκέψεις και πορείες όχι μόνο στα αξιοθέατα της περιοχής, αλλά και στα περισσότερα χωριά του Κεντρικού και Δυτικού Ζαγορίου.

Απλοί, ευγενικοί και καταδεκτικοί γνωρίστηκαν γρήγορα με τους κατοίκους του χωριού και προσαρμόστηκαν στην κοινωνική ζωή με επισκέψεις, περιπάτους και κοινές παρέες στο καφενείο και στην γιορτή της πίτας.

Εφυγαν ενθουσιασμένοι από το Βρυσοχώρι και ασφαλώς πλουσιότεροι σε εμπειρίες, βιώματα και αναμνήσεις που ελπίζουμε να τους ξαναφέρουν σύντομα κοντά μας.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΜΟΣ

Στις 27 Ιουλίου ημέρα Πέμπτη στο Βρυσοχώρι έγινε η τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου. Παραβρέθησαν 40 ταμιακά ένταξη μέλη. Σ'αυτήν συζητήθηκαν και αποφασίστηκαν τα παρακάτω:

1ον. Έγινε ο οικονομικός απολογισμός της διατίας.

2ον. Εγκρίθηκαν ομόφωνα τα πεπραγμένα της περασμένης διατίας.

3ον. Έγιναν οι παρακάτω προτάσεις για το Νέο Διοικητικό Συμβούλιο:

- Να δραστηριοποιηθούν τα μέλη με επιτροπές-ομάδες με συντονισμό από το Δ.Σ.

- Να δοθούν κίνητρα στα νέα παιδιά για συμμετοχή στο χορευτικό όμιλο-Σύλλογο.

- Να δοθούν συμβολικά χρηματικά ποσά στα παιδιά που σπουδάζουν και δώρα σε περιόδους εορτών σε φτωχές οικογένειες.

- Να προκηρυχθούν διαγωνισμοί με θέματα ιστορικά και λαογραφικά του χωριού.

- Να ζητηθεί από την Κοινότητα να πάρει δραστηρικά μέτρα και να επιβάλει πρόστιμα σε όλη αφορά την καθαριότητα και γενικότερα τη ζωή του χωριού.

- Να παρακολουθεί το Δ.Σ. τη διαχείριση του πλεονάσματος του κληροδοτήματος Αθανασιάδη και να προκηρυχθούν διαγωνισμοί από το πλεονασμα.

- Να διαμορφωθεί η πλατεία της Νεραϊδόβρυσης και να τοποθετηθούν παγκάκια.

Στη συνέχεια έγιναν οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ Μ.Ο.Σ.

Το Διοικητικό Συμβούλιο που προέκυψε από τις αρχαιρεσίες της 27ης Ιουλίου συνήλθε στις 30 Ιουλίου σε συνεδρίαση και συζητήθηκε σε σώμα ως εξής:

ΡΕΜΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΠΟΥΒΟΒΙΝΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΕΥΤΥΧΙΑ	Γ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΤΑΤΗΣ ΑΛΜΠΡΟΣ	ΤΑΜΙΑΣ
ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΕΦΟΡΟΣ
ΤΣΙΟΜΙΔΟΥ ΧΡΥΣΟΥΛΑ	ΕΦΟΡΟΣ
ΣΙΑΜΠΙΡΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΜΕΛΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η Κοινότητα και ο ΜΟΣ Βρυσοχωρίου προκαλεί παλιούς και νέους υποστηρικτές του κληροδοτήματος ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ, τους κατοίκους και φίλους του χωριού, στο ετήσιο μνημόσυνο των γονέων και προγόνων του, που θα γίνει την Τετάρτη 8 Νοεμβρίου 1995 στο Βρυσοχώρι. Η παρουσία όλων είναι απαραίτητη προκειμένου να αποτίσουμε τον επιβαλλόμενο φόρο τιμής στους γενητόρες του μεγάλου ευεργέτη του χωριού μας.

Μετά την επιμνημόσυνη δέηση θα ακολουθήσει κατάθεση στεφάνου στην προτομή του αείμνηστου ευεργέτη στην αυλή του σχολείου και δεξίωση στο Κοινοτικό γραφείο.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΞΑΝΑΝΙΩΝΕΙ...

Παίρνουμε στ' αλήθεια κουράγιο κι ανανεώνουμε τις ελπίδες μας όλοι όσοι αγατούμε κι αγωνιζόμαστε για το το χωριό, σαν βλέπουμε να παύουν να υπάρχουν και οστά» κάποια από τα όνειρά μας. Σ'αυτήν συζητήθηκαν και αποφασίστηκαν τα παρακάτω:

1ον. Έγινε ο οικονομικός απολογισμός της διατίας.

2ον. Εγκρίθηκαν ομόφωνα τα πεπραγμένα της περασμένης διατίας.

3ον. Έγιναν οι παρακάτω προτάσεις για το Νέο Διοικητικό Συμβούλιο:

- Να δραστηριοποιηθούν τα μέλη με επιτροπές-ομάδες με συντονισμό από το Δ.Σ.

- Να δοθούν κίνητρα στα νέα παιδιά για συμμετοχή στο χορευτικό όμιλο-Σύλλογο.

- Να δοθούν συμβολικά χρηματικά ποσά στα παιδιά που σπουδάζουν και δώρα σε περιόδους εορτών σε φτωχές οικογένειες.

- Να προκηρυχθούν διαγωνισμοί με θέματα ιστορικά και λαογραφικά του χωριού.

- Να ζητηθεί από την Κοινότητα να πάρει δραστηρικά μέτρα και να επιβάλει πρόστιμα σε όλη αφορά την καθαριότητα και γενικότερα τη ζωή του χωριού.

- Να παρακολουθεί το Δ.Σ. τη διαχείριση του πλεονάσματος του κληροδοτήματος Αθανασιάδη και να προκηρυχθούν διαγωνισμοί από το πλεονασμα.

- Να διαμορφωθεί η πλατεία της Νεραϊδόβρυσης και να τοποθετηθούν παγκάκια.

Στη συνέχεια έγιναν οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ Μ.Ο.Σ.

Το Διοικητικό Συμβούλιο που προέκυψε από τις αρχαιρεσίες της 27ης Ιουλίου συνήλθε στις 30 Ιουλίου σε συνεδρίαση και συζητήθηκε σε σώμα ως εξής:

ΡΕΜΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΠΟΥΒΟΒΙΝΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΕΥΤΥΧΙΑ	Γ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΤΑΤΗΣ ΑΛΜΠΡΟΣ	ΤΑΜΙΑΣ
ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΕΦΟΡΟΣ
ΤΣΙΟΜΙΔΟΥ ΧΡΥΣΟΥΛΑ	ΕΦΟΡΟΣ
ΣΙΑΜΠΙΡΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΜΕΛΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η Κοινότητα και ο ΜΟΣ Βρυσοχωρίου προκαλεί παλιούς και νέους υποστηρικτές του κληροδοτήματος ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ, τους κατοίκους και φίλους του χωριού, στο ετήσιο μνημόσυνο των γονέων και προγόνων του, που θα γίνει την Τετάρτη 8 Νοεμβρίου 1995 στο Βρυσοχώρι. Η παρουσία όλων είναι απαραίτητη προκειμένου να αποτίσουμε τον επιβαλλόμενο φόρο τιμής στους γενητόρες του μεγάλου ευεργέτη του χωριού μας.

Μετά την επιμνημόσυνη δέηση θα ακολουθήσει κατάθεση στεφάνου στην προτομή του αείμνηστου ευεργέτη στην αυλή του σχολείου και δεξίωση στο Κοινοτικό γραφείο.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΙΣ ΡΙΖΕΣ

Στις 25 Ιουλίου, παραμονή του πανηγυριού, ήρθε στο Βρυσοχώρι, γενέτειρα της μητέρας του ΜΑΡΙΑΣ ΔΗΜ. ΜΠΙΔΕΡΗ, ο ΚΩΝ/ΝΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ του Αναστασίου, παρά με το φίλο και πολύ γνωστό ζευγάρι του ΤΑΚΗ και της ΤΟΥΛΑΣ ΓΚΑΡΑΝΗ. Ήταν μια οφειλόμενη, όπως μας είπε επίσκεψη, ύστερα από πολλά χρόνια στον τόπο που γεννήθηκε, έζησε και μεγάλωσε η αιμνήστη μητέρα του ΜΑΡΙΑ.

Το 2/ήμερο τς παραμονής του στο Βρυσοχώρι, του έδωσε την ευκαιρία να γνωρίσει το χωριό, τους κατοίκους, συγγενείς της μητέρας του, να ζήσει και να βιώσει από κοντά τις ωραίες στιγμές του πανηγυριού, να γλεντήσει και να χορέψει και να εκφράσει ζωντανά και παραστατικά τις καλλιτεχνικές και χορευτικές του δεξιότητες.

Ο ΚΩΝ/ΝΟΣ σπούδασε στη φυσικομαθηματική Σχολή του Α.Π. Θεσ/νίκης. Οι καλλιτεχνικές του όμως προδιαθέσεις τον έστρεψαν από νωρίς στο δρόμο του θεάτρου. Έτσι σπούδασε παράλληλα ηθοποιός στη δραματική σχολή της ΡΟΥΛΑΣ ΠΑΤΕΡΑΚΗ στη Θεσ/νίκη, κλασικό μπαλέτο με το ΓΙΑΝΝΗ ΜΕΤΣΗ, χορό-τζαζ με τη ΛΙΛΗ ΜΠΕΡΔΕ και μοντέρνο χορό με τον ΧΑΡΗ ΜΑΝΤΑΦΟΥΝΗ.

Στη συνέχεια ασχολήθηκε ως επαγγελματίας ηθοποιός στο Εθνικό θέατρο, στο θέατρο της ΤΖΕΝΗΣ ΚΑΡΕΖΗ, με το ΜΑΝΟ ΧΑΤΣΗΔΑΚΗ και χορέψε σε Μουσικά. Το 1989 δημιούργησε δική του θεατρική ομάδα με το όνομα «ΣΤΑΛΚΕΡ» στην οποία οργανώνει παιδαγωγικά προγράμματα πάνω στην εκπαίδευση του ηθοποιού και θεατρικές παραστάσεις αφιερωμένες στη μνήμη μεγάλων δασκάλων του θεάτρου. Τα τελευταία χρόνια ασχολείται ως σκηνοθέτης κυρίως σε ευρωπαϊκές χώρες (Δανία, Αγγλία, Ιταλία).

Συμμετέχει εδώ και πολλά χρόνια στην ΙΣΤΑ (Διεθνής Σχολή Θεατρικής Ανθρωπολογίας) με έδρα το Holstebro της Δανίας, που ασχολείται κυρίως με έρευνες πάνω στην εκπαίδευση του ηθοποιού σε όλους τους πολιτισμούς (χώρες) της γης. Εργάστηκε επίσης ως Διευθυντής σκηνής στα έντυπα: Περιοδικό 'Ηχος, 4 τροχού, Γεύση κ.ά.

Είναι εγκατεστημένος στην Αθήνα από το 1982. Ο ΜΟΣ και η Συντακτική Επιτροπή συγχαίρουν τον ΚΩΝ/ΝΟ για τις λαμπρές σπουδές και τις καλλιτεχνικές ενασχολήσεις και δραστηριότητες και του εύχονται συνεχή πρόοδο και επιτυχία.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

* Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΓΚΑΡΑΝΗΣ, γιος του Ζήση και της Ρούλας (εγγονός του αιμνήστου λάτρη του χωριού μας Αποστόλου Ζ. Γκαράνη), πτυχιούχος του Τμήματος Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Αθηνών, ολοκλήρωσε με επιτυχία τον κύκλο των μεταπτυχιακών σπουδών στο Πανεπιστήμιο του Λονδίνου και του απανειμήθηκε το δίπλωμα MASTER στα οικονομικά.

Κατά την τελετή της απονομής του διπλώματος, παραβρέθηκε με έκδηλη χαρά, η αδελφή του ΔΕΣΠΟΙΝΑ. Νοερά βρισκόνταν κοντά του οι γονείς του, οι οίκελοι, συγγενείς και φίλοι. Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ συνεχίζει ήδη τις μεταπτυχιακές σπουδές στην Ισπανία για την απόκτηση του διπλώματος MASTER στο Τμήμα Τουριστικών Επιστημών.

Θερμά συγχαρητήρια στον αλησμόνητο μου ΑΠΟΣΤΟΛΟ και εύμαι σίγουρη, πως θα ακολουθήσει την επιχειρηματική και δημιουργική πρόοδο των γονέων του.

Αθήνα 10.9.1995

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΓΚΑΡΑΝΗ-ΠΑΠΑΚΩΝ/ΝΟΥ

* Η ΑΝΝΑ ΤΣΟΥΜΙΔΟΥ του Δημήτρου και της Μαρίας (από τη Βέροια) Εγγονή του αιμνήστου Νικολάου Τοιομίδα (Καποχωρι) περάτωσε με επιτυχία τις σπουδές της στο Τμήμα Μηχανολογίας Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής του Α.Π. Θεσ/νίκης, τμήμα μεταξύ των πτυχιούχων του Τμήματός της και της απονεμήθηκε το σχετικό δίπλωμα.

Η Άννα που διακρίνεται για το ήθος, την ευγένεια και την επιστημονική της κατάσταση εργάζεται ήδη στη Θεσ/νίκη σε Τεχνικό μηχανολογικό γραφείο.

Ο ΜΟΣ και η Συντακτική Επιτροπή συγχαίρουν τους δύο νεαρούς Επιστήμονες για την ευδοκίμη αποπεράτωση των σπουδών τους και τους εύχονται επαγγελματική κατάξωση και καλή σταδιοδρομία.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΝΤΟΛΙΟΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΤΕΣ

Γράφει ο ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ-ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο πατέρας μου ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ γεννήθηκε στο Βρυσοχώρι το 1878. Έζησε στο Βρυσοχώρι και αναγκάζεται μεταξὺ των καλύτερων Βρυσοχωριτών πατριωτών. Αγαπούσε τον τόπο του με πάθος και πρόσφερε όπου και όσο μπορούσε.

Μεγάλωσε στη φτώχεια. Αγαπούσε τα γράμματα και για να πάει σχολείο ξενοδούλεε για ένα κομμάτι ψωμί. Έμαθε σαν αυτοδίδακτος πολλές τέχνες και σαν ανθρωπιστής που ήταν βοηθούσε τους φτωχούς και όλοι αγεδόν οι χωριανοί του χρωστούσαν.

Μαζί με τους φιλοπατρίδες ΔΗΜ. ΚΟΥΝΑΒΟ, Ν. ΣΙΑΝΙΔΗ, ΑΝΤ. ΕΞΑΡΧΟΥ κ.ά. ίδρυσαν τη «Βιοτεχνική Αδελφότητα Βρυσοχωριού» για να μαθαίνουν κρανική τη κοιλότητα. Το 1930, όταν οι κοτσαμπάσδες του χωριού νοίκιασαν τα ιδιωτικά μας βοσκότοια στο Παλόντι, Μπάλα κ.λ.π., μαζί με άλλους φτωχούς αγρότες κάναμε προσοχή να μέτρα και έδωσαν τους σκηνίτες ΧΑΝΤΖΙΑΡΑ και ΔΟΥΚΑ. Στο δικαστικό αγώνα τα περισσότερα χρήματα τα δώσε ο πατέρας μου.

Ο πατέρας μου συνέχισε τις οικογενειακές παραδόσεις. Τακτικά, όταν μαζευόμασταν γύρω από το τζάκι, άνοιγε το σεντούκι και μας έδειχνε το δίπλωμα που πήρε από το Βασιλιά ΟΘΩΝΑ ο προπάππος μου ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ, για τη συμμετοχή του στην επανάσταση του 1821, ως στρατιωτικός γιατρός. Μας έδειχνε τα ιατροσόφια του παππού του τα οποία διάβαζαν και χρησιμοποιούσαν οι γαρματισμένοι του χωριού και τα οποία δυστυχώς χάθηκαν.

Πήρε μέρος στην Εθνική Αντίσταση 1941-44 στις γραμμές του ΕΑΜ. Το 1949 η θιέλα του εμφύλιου πολέμου (1946-49) άρπαξε το γερό πατέρα μου από το χωριό, που τόσο αγαπούσε και του έριξε στο στρατόπεδο της Γιάρου, όπου άφησε την τελευταία του πνοή το 1950. Το 1984 εντοχίσα στο πατρικό μου σπίτι μαρμάρινη πλάκα στη μνήμη του πατρώτη ανθρωπιστή ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΝ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ.

Πιστεύω και εύχομαι τα παιδιά μου, τα εγγόνια και τα δισέγγονα να σεβαστούν τις οικογενειακές παραδόσεις και να γράψουν νέες σελίδες στην ιστορία των πατριωτών Βρυσοχωριτών ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ και ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΝ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ.

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΕΣ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

* Ο Υπολοχαγός ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ του Γεωργίου και της Λευκοθέας, που υπηρετούσε ως τον περασμένο Ιούλιο σε μονάδα της Θεσ/νίκης, μετατέθηκε στην Αλεξανδρούπολη, όπου εγκαταστάθηκε οικογενειακά, από τις αρχές Αυγούστου.

* Επανεκάμψε στην Κασσανδρεία Χαλκιδικής από την Επανάμη και υπηρετεί στο Αστυνομικό Τμήμα της πόλης ο Αρχιφύλακας ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΧΑΝΤΟΛΙΟΣ του Ιωάννη και της Φανής.

Ο ΜΟΣ και η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ εύχονται στους δύο συγχωριανούς να είναι η θεία τους και στις νέες θέσεις το ίδιο επιτυχίες και ευδοκίμη και στον αγαπητό ΤΑΣΟ η επόμενη μετάθεση να είναι στα Γιάννενα.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ

Ο Ιατρός ΚΩΝ/ΝΟΣ ΝΟΥΤΣΟΣ του Βάτση και της Χαρίκλειας, Ειδικός Παθολόγος, μετακαταστάθηκε οικογενειακά από τη Θεσ/νίκη στην Καβάλα. Ο εξαιρετός Επιστήμονας δέχεται τους πελάτες του στο Ιατρείο του στην Νέα Πέραμο Καβάλας (Τηλ.: 0594-22725) και στο σπίτι του στην Καβάλα (Οδός 16ης Ταξιαρχίας 16).

Ο ΜΟΣ και η Συντακτική Επιτροπή εύχονται στον αγαπητό ΚΩΝ/ΝΟ επαγγελματική και επιστημονική επιτυχία και πρόοδο.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥ

Ο ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΜΠΑΝΤΑΣ του Ζήση και της Βαρβάρας τοποθετήθηκε από τις αρχές Σεπτεμβρίου και ανέλαβε υπηρεσία ως Νομαρχιακός Δάσκαλος στο 1/σιο Δημοτικό Σχολείο Αρμάτων Κονίτης.

Ο ΜΟΣ και η Συντακτική Επιτροπή συγχαίρει το ΣΤΕΡΓΙΟ για τον διορισμό και του εύχεται επιτυχία στο έργο του.

Ε Π Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η

Γράφει ο ΓΙΑΝΝΗΣ Κ. ΖΟΥΜΠΟΥΛΗΣ

Συν. από τη σελ. 1

Σουρουπώνει μόλις ανοίγουμε την πόρτα του σπιτιού... Το πανηγύρι ετοιμάζεται να αρχίσει στην πρώτη μέρα του... Η ανησυχία μου έχει φτάσει στο κατακόρυφο... Η επανασύνδεση των αναμνήσεων με την τωρινή πραγματικότητα με ποιό τρόπο θα γίνει ιδανικά... Να πάω στην σημερινή βραδιά ή να αφήσω να εγκληματισθώ σιγά-σιγά από αύριο, περπατώντας στο χωριό και ξαναθυμωμένος κάθε τι, και τότε θα είμαι πιο έτοιμος για την αυριανή ατμόσφαιρα του πανηγυριού...

Όχι, δεν είναι ηπειρώτικος αυτός ο τρόπος σκέψης... Τώρα πρέπει να μπού κατευθείαν στα βαθιά και να δω την αλήθεια κατάματα...

Τι να πρωτοπεριγράψω την πρώτη εκείνη βραδιά...

Τον ηπειρώτικο ήχο του κλαρίνου που οι συγχωριανοί φρόντισαν να είναι μια πολύ πιο αυθε-

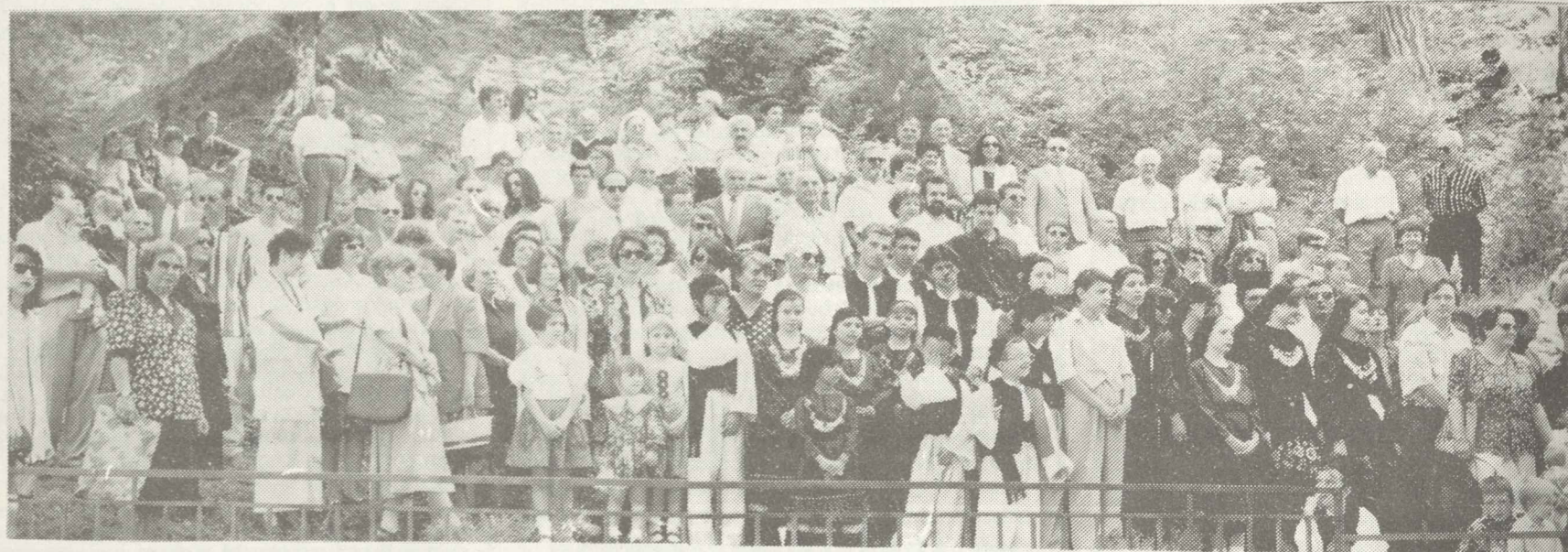
δεκτικότεροι συγχωριανοί που πάντα θα σε πάρουν από το χέρι για να χορέψεις για να νιώσεις τη μοναδικότητα της πατροπαράδοτης αυτής ψυχικής ευφορίας... οι ομαδικοί περίπατοι στο πανέμορφο ηλιοθαλάσσι, μέσα στα καταπράσινα βουνά που όσο τα περπατάς τόσο γενναϊδωρα σου αποκαλύπτουν νέες πλούσιες απόψεις και θεματικές ομορφίες κι αν ανοίξεις διάλογο μαζί τους, καλόκαρδα η ηχώ τους θα σου απαντήσει ότι μέσα σ' αυτή την πλάση γεννιέται το όνειρο που θρέφει τους μυθικούς γρανιτένιους γίγαντες που όλοι οι Βρυσσοχωρίτες κρύβουν μέσα τους, και η ψυχή δαμάζεται από ευγενικά ρομαντικά αισθήματα που οι ζαγορίσιοι φυσικοί χρωματισμοί δημιουργούν μέσα μας... η Μαγούλα με ακόμη πιο ενωτικό και χαρούμενο κέφι, με την αγαπημένη ανάβαση στους αιώνιους πάγους της και με ένα ολοκληρωμένο ξεφάντωμα στο «πιπέρι» που τελικά όσο κι αν προσπαθήσεις δεν μπορείς να το απο-

πο αγνό τρόπο, εκείνη την οικεία ατμόσφαιρα και όλα τα ηπειρώτικα στοιχεία με τα οποία οι γονείς με μεγάλωσαν και με γαλούχησαν... Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους όσους, με περίσσια ευγένεια και καλοσύνη, με πήρανε κυριολεκτικά από το χέρι και με βοήθησαν να ξαναζήσω με ιδανικό τρόπο όλα όσα λαχταρούσα και έκρυβα αλώθετα τόσα χρόνια μέσα μου περιμένοντας αυτή την στιγμή της επανόδου...

Να υποσχεθώ ότι θα ξαναγυρίσω; Όχι, πιστέψτε αληθινά βρυσσοχωρίτικο είναι το στόμα να σιωπάσει και η καρδιά να μιλήσει και να πράξει...

Κι ως τότε παρακαλώ κάθε συγχωριανό...

«Το άγιο χώμα που πατάς, τα δάση που διαβαίνεις, τα μαύρα μάτια που κοιτάς, αγέρι π' ανασαίνεις, τους ποταμούς, κρύα νερά, τα πλάγια γ' ανθισμένα και βουνά μας τα ιοκτερά χαιρέτα κι αιμένα...»

Αγία Παρασκευή 26.7.1995.

Η καθιερωμένη φωτογραφία

ΦΩΤΟ: ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΤΙΣΗΣ

ντικός και παραδοσιακός από τότε... τους Βρυσσοχωρίτες και τις Βρυσσοχωρίτισσες να χορεύουν με τέτοια λεβεντιά και να τραγουδούν με τέτοια χάρη όπως μόνο ο ποιητής ξέρει να τους εύχεται «... πάρε το πόδι γ' αλαφιού, του λουλουδιού τη χάρη, πάρε το μάτι του αητού και τ' αηδιονίου το στόμα...» ...και τα κλαρίνα να παίζουν στα δύο αυτιά όπως τότε... και να κάνουν την ψυχή να πετάει...

Και από το επόμενο πρωί οι αποκαλύψεις σε όλο το πραγματικό τους μεγαλείο, άρχισαν να ξεπερνούν κι αυτές τις αγαπημένες αναμνήσεις... οι αστεϊρευντές θρύσες που μας ξεμεθούσαν από το κρασί είναι πάντα το σύμβολο του χωριού και η ατέλειωτη μαγική νερόνια συμφωνία τους περιγράφει και μια ηπειρώτικη ευχή που γέμισε την καρδιά μου πάντα με ελπίδα. «Όπως τρέχει το νερό έτσι να τρέχει κι ο γρήγορος γυρισμός σου στο σπίτι σου» (γιατί πιο άλλο είναι το πραγματικό σπίτι μας από το χωριό μας;) ... οι καρδιές που ξεπροβάλλουν σε κάθε γωνιά, ο αθάνατος πλάτανος αγέρωχος εκεί στα ψηλά του χωριού όπου θάλαψε την ανατολή μετά το πανηγύρι, η εκκλησία... οι επισκέψεις στα ξαναγεννημένα (αναπαλαιωμένα ή ξαναχτισμένα) σπίτια που είναι πάντα ανοιχτά για όλους τους καλούς και τα κεράσματα και λουκούμια και τσιπουρο... το σχολείο όπου σε μία από τις αίθουσες του άφησα τον πολιτιστικό σύλλογο με το πρώτο νεαρό σε ηλικία μέλος του Δ.Σ., ψηφισμένο από τα υπόλοιπα νεαρά μέλη για να προσπαθήσει να οργανώσει χορευτική ομάδα και τον θρήκα με μια αξιολογότερη χορευτική παρουσία με πανέμορφες παραδοσιακές στολές στο άνοιγμα του πανηγυριού και θέβια με μια εφημερίδα-πρότυπο, όπως διαπίστωσα μετά και από συζητήσεις και σε άλλα ζαγορίτικα χωριά... η ζωντανή νεανική παρέα, στην οποία, τις χάρες της ζηλεύοντας, οι μεγαλύτεροι σε ηλικία προσχωρούν με κάθε τρόπο, ιδιαίτερα δε στις πολύωρες διασκεδαστικές αλθαλαπίδες (όπου μάλλον αποδεικνύεται ότι ο Βρυσσοχωρίτης όσο κι αν περάσουν τα χρόνια δύσκολα γερνάει)... οι κατα-

φύγεις (τα κατάφερα τις δύο πρώτες βραδιές αλεπουδίστικα, μα θα το έφερνα θαρέως αν το απέφυγα και στη Μαγούλα... ευτυχώς οι συγχωριανοί ήταν εκεί αρκούντως εκθιαστικοί)... ο ευεργέτης Χρ. Αθανασιάδης που ποτέ δεν ξεχνιέται και τιμάται όπως τον πρέπει, και τον οποίον το φωτεινό πνεύμα και η ψυχή μας οδηγούν στις πνευματικές κατευθύνσεις που αρμόζουν σε βρυσσοχωρίτες... και οι τόσο αξιόλογοι συγχωριανοί, που χαιρέσαι να συζητάς μαζί τους, άνθρωποι που από πάντα ευμενούν γιατί το μυαλό τους έμαθε σ' αυτή τη φύση να ψάχνει πολύ και να βρίσκει και αυτόν τον καλά κρυμμένο μέσα στην ζαγορίσια βουνίσια φύση νεοειδμένο κόσμο του χωριού μας και κάθε άλλο παράδεισο που αρμόζει σε τέτοιους ανθρώπους...

Όλα τα ξαναβρήκα και ακόμη πιο πολλά. Και δεν χρειάστηκε πολύ για να ξαναβρω, ακόμη μια φορά, στον αυθεντικό τους τόπο και με τον

Αθήνα 30.8.1995
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ.Ε. ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΟΣ ΒΡΥΣΣΟΧΩΡΙΟΥ

Η προσπάθεια όλου του χωριού, που αντανάκλαται και στην εφημερίδα, αποτελεί το αντιπροσωπευτικό παράδειγμα του ελληνισμού, που μάχεται όχι μόνο για την επιβίωση αλλά και για κάτι το ανώτερο, για τη διατήρηση και διαμόρφωση όλων των στοιχείων που μας κάνουν Ελληνες. Μάχεται εκεί στην καρδιά της σπονδυλικής στήλης της Ελλάδας, στην Πίνδο, και με το μικρό κομμάτι της υπαρέτης του και της καθημερινής δημιουργικής στάσης του καταφέρνει να στηρίξει σαν μικρός σπόνδυλος όλο τον σκελετό της Ελλάδας, όπως και η ιστορία απέδειξε. Ξέρουμε ότι η δουλειά είναι βαριά, όταν τα χέρια είναι λίγα. Μα, όμως συνεχίζεις, σας παρακαλούμε όλοι, το έργο σας για να συνεχίσει να υπάρχει ολόκληρος ο σκελετός αρτιμελής, όπως όλοι ποθούμε. Και εμείς περιμένουμε την όμοια κλήση σας, για να γίνουν τα χέρια πιο πολλά και η δουλειά ευκολότερη.

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΖΟΥΜΠΟΥΛΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΣΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ
ΟΠΩΣ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ

Στις 6 Αυγούστου γιόρτασε το Ελεύθερο τη Μεταμόρφωση του Σωτήρος. Ένα ωραίο, γαλατικό, παραδοσιακό πανηγύρι για το οποίο οι Βρυσσοχωρίτες κάθε ηλικίας διατηρούν ζωντανές μνήμες και ευχάριστες αναμνήσεις. Τέτοιες μέρες αναπολούμε οι παλαιότεροι τα πανηγύρια της 10/ετίας του '50 και του '60, όταν ένα μεγάλο καρβάνι 60 και 70 Βρυσσοχωριτών κατέλυε το φιλόξενο Ελεύτερο.

Το πανηγύρι διατηρεί την παλιά γραφικότητα με τον πρωινό εκκλησιασμό, τις επισκέψεις με τα όργανα να στα σπάρτα που χοροτάζουν και το παραδοσιακό γλέντι στην κεντρική πλατεία. Η μόνη αλλαγή, όπως άλλωστε σ' όλα τα χωριά, είναι ότι το γλέντι έγινε νυχτερινό και μετατοπίστηκε από την μικρή πλατεία στην καινούργια πλακόστρωτη πλατεία μπροστά από την εκκλησία του Αγίου Νικολάου.

Την παραμονή περισσότεροι από 45 Βρυσσοχωρίτες επισκεφθήκαμε το Ελεύθερο. Η διαφορά είναι ότι τώρα μετακινήθηκαν με Ι.Χ. αυτοκίνητα, ενώ παλαιότερα πηγαίναμε με τα πόδια. Αυτό που δεν έληξε στο πέρασμα του χρόνου είναι η φιλοξενία και τα φιλικά αισθήματα των Ελευθεριωτών. Παλιό γνωστό και φίλο ο ΘΩΜΑΣ ΠΑΤΗΣ, ο πρόεδρος της Κοινότητας Β.Σ. ΣΤΑΥΡΙΑΝΗΣ, ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΑΚΚΑΣ, οι ΑΦΟΙ ΜΠΑΜΠΗΣ και ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΤΟΥ, ο ΘΑΝΑΣΗΣ ΔΑΔΛΑΣ και πολλοί άλλοι φρόντισαν να είναι η διαμονή μας άνετη και ευχάριστη. Τους ευχαριστούμε για την περιποίηση και τα φιλικά τους αισθήματα.

Ντότιοι και ξένοι χορεύαν με πολλή διάθεση και κέφι μέχρι τις πρωινές ώρες και όλοι έμειναν ευχαριστημένοι και ενθουσιασμένοι από την υποδεικνυόμενη οργάνωση του πανηγυριού. Οι αμοιβαίες επισκέψεις στα πανηγύρια τονώνουν την πολιτιστική ζωή των χωριών μας, δημιουργούν γνωριμίες και φιλικούς δεσμούς, μεταγγίζουν την παράδοση και τις συνήθειες του τόπου στην νέα γενιά και γίνονται διάντυοι επικοινωνίας ανάμεσα στους κατοίκους της ευρύτερης περιοχής.

Δρ. ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Γράφει ο ΤΑΣΟΣ ΡΕΜΟΣ

Συν. από τη σελ. 1

για τον τόπο έθεσε ως στόχο όχι απλά την φιλανθρωπία αλλά την υπέρτατη μορφή ευποιΐας την πνευ- η αποδέσμευση της σκέψης θα προσφέρει τη γενικότερη ελευθερία. Αλλά κι αν αυτό ίσχυε για κείνα τα χρόνια δε σημαίνει πως σήμερα δεν έχει εφαρμογή.

Το πραγματικό του όνομα ήταν **Χρ. Χατζή** - **Πρινατσαφύλλου**, αλλά αυτός το άλλαξε κατά τη συνθήκη της εποχής που επέβαλε τη λογοποίηση και την αλυσιοποίηση των ονομάτων. Έτσι με βάση το όνομα του πατέρα του Αθανασίου έγινε **Αθανασιάδης**.

Το πατρικό του σπίτι βρισκόταν στον Πέρα-Μαχαλά και σόζονταν ως το 1930. Τώρα βρίσκονται μόνο τα ερείπια. Ο πατέρας του ήταν γιατρός εγκατεστημένος στη Λάρισα και στα χρόνια της Ελληνικής Επανάστασης υπηρέτησε στο Νοσοκομείο της Σαλαμίνας ή στην Αίγινα. Η μητέρα του Σταμάτος έμενε στο χωριό μαζί με τα δύο παιδιά της το **Χρήστο** και το **Γιώργο**, που ήταν μικρότεροι. Τα πρώτα γράμματα ο **Χρήστος** τα έμαθε στο σχολείο του Βρυσσοχωρίου. Γυμνάσιο παρακολούθησε στη Λάρισα. Νεο-πρωτοβάθμιας διορίστηκε υπάλληλος της Επικρατείας Οικονομικών στην Αθήνα και στη συνέχεια προήχθη σε όλες τις βαθμίδες της υπαλληλικής ιεραρχίας. Συνταξιοδοτήθηκε το 1900 με το βαθμό του Γενικού Γραμματέα. Στη διάρκεια της υπηρεσίας του τιμήθηκε με το **Χρυσό Επασμό των Ιπποτών του Σωτήρος «διά τας πολλάς και ανήλικους υπηρεσίας»**, όπως γράφει και ο ίδιος στην τελευταία παράγραφο της διαθήκης του.

Στο χωριό μας δεν ξαναγύρισε ποτέ απ' όταν έφυγε κατά την παιδική του ηλικία. Έζησε όλη τη ζωή στην Αθήνα και τις αδειές του τις περνούσε στη Λάρισα, όπου η παρουσία των συγχωριανών μας ήταν πλούσια. Ωστόσο η αγάπη που εμφυσούσαν σ' αυτόν οι γονείς που για τον τόπο καταγωγής στάθηκαν εμπόδιο στη λησμονία και τον δόνησαν στο μεγάλο έργο για το οποίο σήμερα και τον τιμούμε ιδιαίτερα.

Πέθανε στη Λάρισα στις 9 Μαΐου 1915 σε ηλικία 80 ετών. Αργότερα η Κοινότητα Βρυσσοχωρίου μετέφερε τα οστά του στο χωριό όπου και ταυτίστηκαν.

Φοβερά οικονομός, γνήσιος υπηρέτης ως προς αυτό, δημιουργός τεράστιας περιουσίας **«διά τας υπηρεσίας του»** όπως γράφει ο ίδιος στην αρχή της διαθήκης του. Ωστόσο την περιουσία του αυτή δε διέθεσε για κανένα άλλο σκοπό παρά **«δι ανωτέρας εκπαιδεύσει των νέων εκείνων, οιτινες δείκνυνται ζήλον προς ανωτέρας σπουδής»**. Θα πρέπει να τονίσουμε την προοδευτικότητα της σκέψης που οφειλόμενος της ευεργεσίας όλοι οι νέοι του χωριού μας ανεξαρτήτως φύλου, αγόρια κορίτσια.

Η τελευταία δε τροποποίηση των όρων εφαρμογής της διαθήκης από την διαχειριστική Επιτροπή της Κοινότητας πλησιάζει το πνεύμα της αρχικής θέλησής του και τονίζει τον έλεγχο της ενισχύσεως των σπουδών. Αλλά διαβάζοντας την πατριωτική διαθήκη αποκρυσταλώνεται η σκέψη του για την πατρίδα που του διαμόρφωσε την απόφαση του να φροντίσει να είναι η διαμονή μας άνετη και ευχάριστη. Τους ευχαριστούμε για την περιποίηση και τα φιλικά τους αισθήματα.

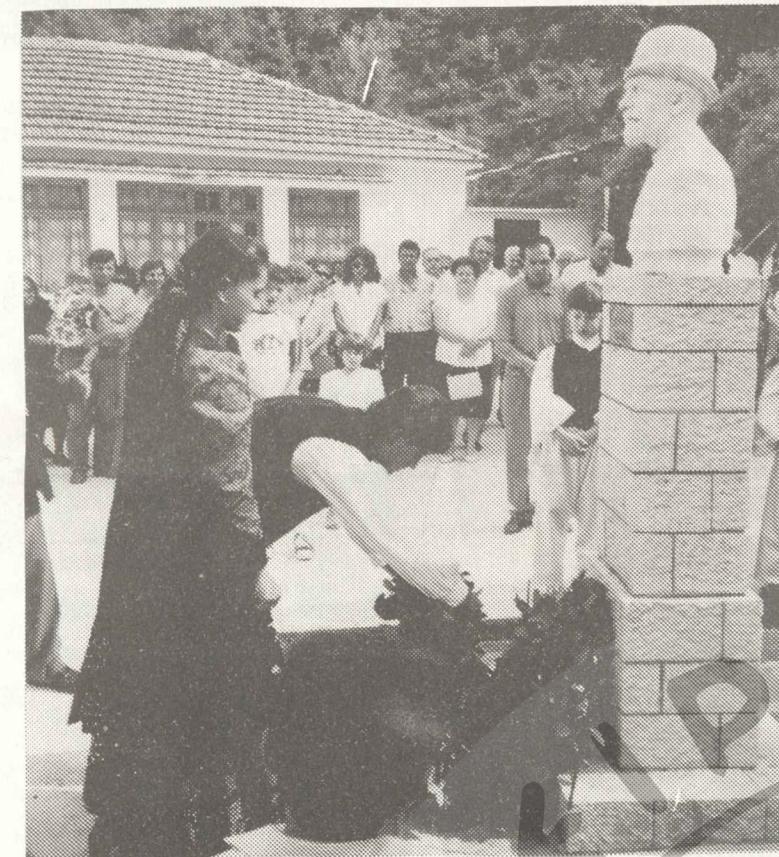
Ντότιοι και ξένοι χορεύαν με πολλή διάθεση και κέφι μέχρι τις πρωινές ώρες και όλοι έμειναν ευχαριστημένοι και ενθουσιασμένοι από την υποδεικνυόμενη οργάνωση του πανηγυριού. Οι αμοιβαίες επισκέψεις στα πανηγύρια τονώνουν την πολιτιστική ζωή των χωριών μας, δημιουργούν γνωριμίες και φιλικούς δεσμούς, μεταγγίζουν την παράδοση και τις συνήθειες του τόπου στην νέα γενιά και γίνονται διάντυοι επικοινωνίας ανάμεσα στους κατοίκους της ευρύτερης περιοχής.

Το πατρικό του σπίτι βρισκόταν στον Πέρα-Μαχαλά και σόζονταν ως το 1930. Τώρα βρίσκονται μόνο τα ερείπια. Ο πατέρας του ήταν γιατρός εγκατεστημένος στη Λάρισα και στα χρόνια της Ελληνικής Επανάστασης υπηρέτησε στο Νοσοκομείο της Σαλαμίνας ή στην Αίγινα. Η μητέρα του Σταμάτος έμενε στο χωριό μαζί με τα δύο παιδιά της το **Χρήστο** και το **Γιώργο**, που ήταν μικρότεροι. Τα πρώτα γράμματα ο **Χρήστος** τα έμαθε στο σχολείο του Βρυσσοχωρίου. Γυμνάσιο παρακολούθησε στη Λάρισα. Νεο-πρωτοβάθμιας διορίστηκε υπάλληλος της Επικρατείας Οικονομικών στην Αθήνα και στη συνέχεια προήχθη σε όλες τις βαθμίδες της υπαλληλικής ιεραρχίας. Συνταξιοδοτήθηκε το 1900 με το βαθμό του Γενικού Γραμματέα. Στη διάρκεια της υπηρεσίας του τιμήθηκε με το **Χρυσό Επασμό των Ιπποτών του Σωτήρος «διά τας πολλάς και ανήλικους υπηρεσίας»**, όπως γράφει και ο ίδιος στην αρχή της διαθήκης του. Ωστόσο την περιουσία του αυτή δε διέθεσε για κανένα άλλο σκοπό παρά **«δι ανωτέρας εκπαιδεύσει των νέων εκείνων, οιτινες δείκνυνται ζήλον προς ανωτέρας σπουδής»**. Θα πρέπει να τονίσουμε την προοδευτικότητα της σκέψης που οφειλόμενος της ευεργεσίας όλοι οι νέοι του χωριού μας ανεξαρτήτως φύλου, αγόρια κορίτσια.

Η τελευταία δε τροποποίηση των όρων εφαρμογής της διαθήκης από την διαχειριστική Επιτροπή της Κοινότητας πλησιάζει το πνεύμα της αρχικής θέλησής του και τονίζει τον έλεγχο της ενισχύσεως των σπουδών. Αλλά διαβάζοντας την πατριωτική διαθήκη αποκρυσταλώνεται η σκέψη του για την πατρίδα που του διαμόρφωσε την απόφαση του να φροντίσει να είναι η διαμονή μας άνετη και ευχάριστη. Τους ευχαριστούμε για την περιποίηση και τα φιλικά τους αισθήματα.

Ντότιοι και ξένοι χορεύαν με πολλή διάθεση και κέφι μέχρι τις πρωινές ώρες και όλοι έμειναν ευχαριστημένοι και ενθουσιασμένοι από την υποδεικνυόμενη οργάνωση του πανηγυριού. Οι αμοιβαίες επισκέψεις στα πανηγύρια τονώνουν την πολιτιστική ζωή των χωριών μας, δημιουργούν γνωριμίες και φιλικούς δεσμούς, μεταγγίζουν την παράδοση και τις συνήθειες του τόπου στην νέα γενιά και γίνονται διάντυοι επικοινωνίας ανάμεσα στους κατοίκους της ευρύτερης περιοχής.

σιμού, ως το βασικότερο συναίσθημα. Γι' αυτό έδωσε προτεραιότητα στα γράμματα και μπόρεσε να καταλάβει πως στα δύσκολα χρόνια της υποδούλωσης μόνο η αποδέσμευση της σκέψης θα προσφέρει τη γενικότερη ελευθερία. Αλλά κι αν αυτό ίσχυε για κείνα τα χρόνια δε σημαίνει πως σήμερα δεν έχει εφαρμογή. Έτσι η σύγχρονη εποχή περισσότερο από κάθε άλλη έχει την ανάγκη της πολύπλευρης και ευρύτερης κατάρτισης των νέων, της πνευματικής και κατά συνέπεια κοινωνικής ανέλιξής τους. Και θα πρέπει να είμαστε περήφανοι αλλά και ηθικά δεσμευμένοι απέναντι στο μεγάλο ευεργέτη που έφθασε σε μας μια τέτοια κληρονομιά και παρακαταθήκη. Παράλληλα ο ελληνισμός και η πίστη στο ορθόδοξο ανατολικό δόγμα της Εκκλησίας μας δεν παύουν να είναι βασικά αιτήματα των καρτών. Βαθύτατα θρησκευόμενο άτομο ο μεγάλος ευεργέτης **Αθανασιάδης** ρητά αναφέρει στη διαθήκη του την πίστη στην Ορθόδοξη Ανατολική εκκλησία ως το ακραϊνές συναίσθημα της Κοινότητας που **«εξ αμνημονεύτων χρόνων, εξακολουθεί να**

Βρυσσοχώρι 30-7-1995. Κατάθεση στεφάνων στην προτομή του Ευεργέτη
ΦΩΤΟ: ΓΙΑΝΝΗΣ Κ. ΖΟΥΜΠΟΥΛΗΣ

διατρανοί». Και πιο κάτω διαβάζοντας δηλώνει ότι πεθαίνει στους κόλπους αυτής της Εκκλησίας ζητώντας συγχάρει απ' όσους τυχόν επήρανε **«εν αγνοία ή εν γνώσει»** συγχωρώντας παράλληλα κι αυτούς όσους τον επήρανε **«εν τη ζωή»**.

Αλλά και η αδαρική αγάπη είχε θέση στην καρδιά του ευεργέτη. Στον αδελφό του γίνεται πολλές φορές αναφορά στη διαθήκη ορίζοντας τον εξ αρχής γενικό κληρονόμο. Μα σαν αναφερθεί στη μνήμη των γονιών του, εκεί γίνεται άτεγκτος: **«Είς την κοινότητα επιβάλλω την υποχρέωσιν ίνα και έτος την ογδόην (8) Νομβρίου (ημέραν του θανάτου της φιλοστόργου μοι μητρός) τελή ιερατικών μνημόσυων υπέρ ψυχικής σωτηρίας των γονέων μου...»**. Κι αν πιο κάτω κάνει την παράκληση να φροντίσει να είναι η διαμονή μας άνετη και ευχάριστη. Τους ευχαριστούμε για την περιποίηση και τα φιλικά τους αισθήματα.

Ντότιοι και ξένοι χορεύαν με πολλή διάθεση και κέφι μέχρι τις πρωινές ώρες και όλοι έμειναν ευχαριστημένοι και ενθουσιασμένοι από την υποδεικνυόμενη οργάνωση του πανηγυριού. Οι αμοιβαίες επισκέψεις στα πανηγύρια τονώνουν την πολιτιστική ζωή των χωριών μας, δημιουργούν γνωριμίες και φιλικούς δεσμούς, μεταγγίζουν την παράδοση και τις συνήθειες του τόπου στην νέα γενιά και γίνονται διάντυοι επικοινωνίας ανάμεσα στους κατοίκους της ευρύτερης περιοχής.

Ντότιοι και ξένοι χορεύαν με πολλή διάθεση και κέφι μέχρι τις πρωινές ώρες και όλοι έμειναν ευχαριστημένοι και ενθουσιασμένοι από την υποδεικνυόμενη οργάνωση του πανηγυριού. Οι αμοιβαίες επισκέψεις στα πανηγύρια τονώνουν την πολιτιστική ζωή των χωριών μας, δημιουργούν γνωριμίες και φιλικούς δεσμούς, μεταγγίζουν την παράδοση και τις συνήθειες του τόπου στην νέα γενιά και γίνονται διάντυοι επικοινωνίας ανάμεσα στους κατοίκους της ευρύτερης περιοχής.

Αωνία του η μνήμη.

ΚΕΝΤΡΙΣΜΑΤΑ

Γράφει ο ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΝΤΟΛΙΟΣ

Στον πόλεμο του '40 ο στρατιώτης **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ**, ανήκε με πολλούς άλλους χωριανούς στο απόσπασμα **ΑΔΟΥ**, που είχε μετά τις 2.11.1940 έδρα το Βρυσσοχώρι.

Μια μέρα συνόδευε στο χωριό Ιταλούς αιχμαλώτους, ανάμεσα στους οποίους ήταν κι ένας γιατρός. Μπροστά στο σπίτι του **ΤΖΙΩΤΑ (ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΒΑΚΑΡΟΥ)** τους συναντά η **ΔΕΣΠΩ** σύζυγος **ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΜΜΑ**, κόρη του **ΙΩΑΝΝΗ ΧΑΝΤΟΛΙΟΥ (ΓΙΑΝΝΗ ΑΛ. ΑΓΓΕΛΗ)**, η οποία τον φιλά κλαίγοντας και του λέει:

- Αχ **ΠΩΡΓΗ** δεν πήρα κανένα γράμμα απ' το γιο μου τον **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟ** που είναι στα σύνορα.

Ο Ιταλός γιατρός ρώτησε να μάθει γιατί κλαίει η γυναίκα και όταν ο διερχόμενος **ΜΙΝΟΥ** μετέφρασε τα σχετικά, ο γιατρός συγκινημένος την αγκάλιασε, τι φίλησε στο μέτωπο και είπε:

- Και η δική μου μάνη έχει πολύ καιρό να μάθει νέα μου!

Το καλοκαίρι ήρθε στο Βρυσσοχώρι ο **ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΑΓΙΑΣ** πλοίαρχος του Εμπορικού Ναυτικού, με τη σύζυγό του **ΗΛΙΑΣ**, έδειχναν πολύ χαρούμενοι και ευχαριστημένοι, το καλοκαίρι που ήρθαν στο Βρυσσοχώρι, γιατί μίλησαν θυμήθηκαν και συγκινήθηκαν πολύ.

- Κρυώνετε;
- Όχι, μου απάντησε, μας ζεσταίνει η θαλπωρή, η αγάπη και τα φιλόξενα αισθήματα των χωριανών, που σχεδόν όλοι μας κάλεσαν στο σπίτι τους.

- Μάλιστα **Καπετάν-ΒΑΓΓΕΛΗ!**
Όπως στην απεραντοσύνη της θάλασσας νιώθεις σιγουριά στο καράβι που κυβερνάς, έτσι και στο Βρυσσοχώρι νιώθεις ζεστασιά κοντά στους ανθρώπους που συναντάς και καθόλου ξένος.

Η **ΤΟΥΛΑ**, η αγαπημένη δασκάλα των Βρυσσοχωριτών, και ο σύζυγός της **ΗΛΙΑΣ**, έδειχναν πολύ χαρούμενοι και ευχαριστημένοι, το καλοκαίρι που ήρθαν στο Βρυσσοχώρι, γιατί μίλησαν θυμήθηκαν και συγκινήθηκαν πολύ.

Η **ΤΟΥΛΑ** μίλησε με όλους, γιατί όλοι την γνώριζαν από παλιά και την αγαπούσαν. Μίλησε ακόμη και με μερικές κυρίες πια, που τη γνώριζαν βέβαια, αλλά δεν θυμόταν ότι στις αρχές της δεκαετίας του '60, τετράχρονης νηπιοπαίδου τότε, για να τις αποσπάσει από το χέρι της γιαγιάς και να τις κρατήσει στο νηπιαγωγείο, τις κερνούσε ταχτικά καραμέλλες.

Ήρθαν στο Βρυσσοχώρι για το πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής ο **ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΙΖΑΚΗΣ**, η σύζυγός του **ΜΑΙΡΗ** και η παρέα τους από την κορυφή. Επειδή ο **ΑΝΤΩΝΗΣ** ήρθε στο χωριό των γονέων του για πρώτη φορά τον ρώτησα πως του φάνηκε.

- Τι να σου πω ξάδελφε, μου απάντησε. Καλό είναι το χωριό, αλλά ο δρόμος έχει πολλές στρίψιμες, αφού συνέχεια γυρίζω τα βουνά και στο ίδιο σημείο βρισκόμαστε.

- **ΑΝΤΩΝΗ** μου, του απάντησα. Τον κάθε τόπο να τον αγαπάς γι' αυτό που είναι. Ο κάμπος έχει ίσως και το βουνό-αντίπαλο.

Στις 26 Αυγούστου συνάντησα, καλημέρια και γνώρισα στο σπίτι του **ΒΑΙΟΥ ΝΟΥΤΣΟΥ** (πρώην **ΣΙΨΙΑ**) τον **ΚΩΝ/ΝΟ ΠΕΤΣΙΔΗ** (Αλ. **ΠΕΤΣΙΔΗ**) με τη σύζυγό του. Όπως μας διηγήθηκε, έφυγε δεκαπεντάχρονος από το χωριό και είχε 20 χρόνια να το δει. Θυμόταν τον χοροστάσι, την τσουκαρόσια, τον Άγιο Χαράλαμμο, την Παναγία και τον Άγιο Γεώργιο. Ο **Κ. ΠΕΤΣΙΔΗΣ** είναι εγκατεστημένος στο Αιγίνιο Πιερίας.

- **Μπαρμπα - ΚΩΣΤΑ**, οι Άγιοι του χωριού που θυμόσουν να σ' έχουν καλά σαν τα ψηλά βουνά της Τσουκαρόσιας. Όμως να έρχεσαι κάπου-κάπου στο χωριό, να ζωντανεύουν οι μνήμες της παιδικής ηλικίας, να κάθονται στο χοροστάσι και να ξεδιψάς με το γάργαρο και δροσερό νερό του.

Σύμφωνα με το έθιμο το πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής συνεοχίστηκε την τρίτη μέρα 28 Ιουλίου στη Μαγούλα. Ο **ΓΙΑΝΝΗΣ** και η **ΜΙΣΙΛΗ ΠΑΝΤΙΣΗ** και τα ξαδέλφια τους από τη Γαλλία ανηφόρισαν για τη Μαγούλα αφήνοντας το μικρούλη **ΜΑΞΙΜΙΑΝΟ** να τον επιτηρεί η **ΣΟΥΛΑΝΑ**. Ο μικρός βλέποντας τόσο κόσμο ζήτησε να πάει παντού, αλλά στα Γαλλικά. Η **ΣΟΥΛΑΝΑ** κοφτά απαντούσε... **ΝΟ**. Σε κάποια στιγμή λέει ο μικρός:

- **Ζε βάρ αλλά ο τσουλέρ.**
- **ΝΟ!** απαντά η **ΣΟΥΛΑΝΑ** βλώνοντας να τον προσπατήσει και μη ενοχώντας την επιθυμία του μικρού. Τότε ο μικρούλης έδειξε το πουλάκι του και έτσι ξελάφρωσε. Ρημάδα γλώσσα, πως χωρίζεις τους ανθρώπους.

ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΗ ΑΝΑΒΑΣΗ ΣΤΗ ΓΚΑΜΗΛΑ

Γράφει ο Δρ. ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ

Κι ανεβαίνοντας ξανά πάνω στα ψηλά θουνά η ψυχή μας παίρνει δύναμη κι αέρα
κι η καρδιά μας λαχταρά ν' ανεβούμε πιο ψηλά...

Το τραγούδι αυτό εκφράζει άμεσα και παραστατικά την έντονη επιθυμία και λαχτάρα των μελών της Ορειβατικής Ομάδας του ΜΟΣ να αντλήσουν δύναμη από τον καθαρό αέρα του βουνού, στην προσπάθειά τους ν' ανεβούν στην ψηλή κορυφή της Γκαμήλας.

Η πορεία-ανάβαση στην Γκαμήλα πραγματοποιήθηκε όπως είχε προγραμματιστεί από τον ΜΟΣ. Τόπος και χρόνος της συνάντησης η βρύση Αβραγόνιο, πάνω από το Μικρό Πάπιγγο, το Σάββατο 22 Ιουλίου 1995. Εκκινήσαμε από το Βρυσσχωρί και τα Γιάννενα 15 άτομα με Ι.Χ. αυτοκίνητα, αλλά στο Πάπιγγο μετρήθηκαν 21. Στη βρύση Αβραγόνιο με έκπληξη είδαμε να μας περιμένει η οικογένεια του ΚΩΣΤΑ ΚΑΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Βρυσσχωριτη της διασποράς. Ο κ. Κ. ΚΑΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (από τη γενιά Γκόστη) είναι καθηγητής Παιδαγωγικών στο Πανεπιστήμιο Οντάριο του Καναδά. Διάβασε στην εφημερίδα για την πορεία και ήρθε με τη γυναίκα του ΖΟΖΕ (κατάγεται από το Κεμπέκ και είναι καθηγήτρια) και τα τρία παιδιά τους. Μαζί τους ήταν και η αδελφή του κ. ΣΠΕΓΓΟΥ ΜΑΡΙΑ, προϊσταμένη του Ερυθρού Σταυρού στα Γιάννενα.

Στην Ομάδα, εκτός από την οικογένεια ΚΩΝ/ΝΟΥ, συμμετείχαν ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΡΕΜΟΣ, η ΧΡΥΣΑ ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ, ο ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ με τη σύζυγό του ΕΥΤΕΡΠΗ, ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΤΙΣΗΣ με τη σύζυγό του ΜΙΣΙΕΛ και το γιο τους ΝΙΚΟΛΑΟ, ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΣΤ. ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ, η ΑΔΑΜΑΝΤΙΑ ΚΑΠΡΑΝΤΣΙΟΥ, ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΑΤΣΗΣ, ο ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΤΣΗΣ, ο ΜΑΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ, ο ΛΑΜΠΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥΛΟΣ, ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΥΠΟΒΙΝΣΚΙ και ο ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΛΙΝΟΓΛΟΥ.

Το ξεκίνημα γίνεται στις 2.30 το μεσημέρι. Ο δρόμος-μονοπάτι που ακολουθούμε είναι ανηφορικός και αρκετά δύσκολος. Στην αρχή προχωρούμε όλοι μαζί. Σε λίγο όμως η ομάδα διασπάται σε μικρότερες που η κάθε μία προχωρεί με το ρυθμό που της ταιριάζει. Τα αγόρια και τα κορίτσια προπορεύονται. Ακολουθούν μικρότερες ομάδες και την τελευταία συνθέτουν ο ΜΑΝΤΗΣ και η ΕΥΤΕΡΠΗ ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ, ο ΤΑΣΟΣ ΡΕΜΟΣ και ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΤΙΣΗΣ. Η ΜΙΣΙΕΛ προπορεύονταν ακολουθώντας το μεσαίο κρούσι.

Όσο προχωρούμε το ανέβασμα γίνεται πιο ελκυστικό και πιο εντυπωσιακό παρά την κόπωση που δοκιμάζουμε από την απότομη ανηφόρα και το ζεστό ήλιο που πραγματικά πυρπολεί τα σώματά μας. Ευτυχώς όμως οι τρεις βρύσες που συναντούμε κατά διαστήματα μας δροσίζουν με καλό τόνωση στην δύσκολη ανηφορική πορεία. Η ανάβαση μέχρι το καταφύγιο κράτησε περίπου 3 1/2 ώρες για τους τελευταίους της παρέας, γιατί οι προπορευόμενοι είχαν φτάσει νωρίτερα.

Στις 6 η ώρα συγκεντρώθηκαν όλοι στο καταφύγιο που βρίσκεται σε υψόμετρο 2.000 μ. Τακτοποιήθηκαν στα κρεβάτια που είχαμε κλείσει, ήπιαμε καφέ στην καντίνα και ξεκουραστήκαμε. Οι νεότεροι της παρέας, 10 αγόρια και κορίτσια, έφυγαν για τη Δρακολίμη που απέχει μια ώρα από το καταφύγιο. Η Δρακολίμη στις παρυφές της Γκαμήλας και απέναντι από την συνώνυμη του Σμόλικα, είναι ένα θαυμάσιο και ανεπανάληπτο σε γραφικότητα τοπίο που εντυπωσιάζει και γοητεύει τον κάθε επισκέπτη. Είναι πραγματικός πόλος έλξης για Έλληνες και ξένους ορειβάτες, αφού μόνο εκείνη την ημέρα έκαναν αυτή τη διαδρομή περισσότερα από διακόσια άτομα. Στις 9 η ώρα γύρισε το γκρουπ από τη Δρακολίμη και συγκεντρώθηκαν στην τραπέζια του καταφυγίου. Η οικογένεια ΚΩΝ/ΝΟΥ γύρισε το βράδυ στ Πάπι-

γγο, γιατί δεν ήταν κατάλληλα προετοιμασμένη για την ανάβαση στη Γκαμήλα.

Η διανυκτέρευση στο καταφύγιο ήταν μια διαφορετική και πολύ ευχάριστη εμπειρία. Δοκίμασε την νόστιμη μακαρονάδα, ήπιαμε δροσερή ρετσίνα και, αφού πέρασε αρκετή ώρα με όμορφες αφηγήσεις, συζητήσεις, ανέκδοτα, πειράγματα και αστεία, κοιμήθηκαμε στα βολικά κατά τα άλλα κρεβάτια του καταφυγίου.

Η νύχτα ήταν σύντομη και στις 7 η ώρα το πρωί της Κυριακής 23 Ιουλίου, μετά την αναμνηστική φωτογραφία μπροστά στο καταφύγιο, η ομάδα ξεκίνησε για την Γκαμήλα. Η πορεία στην αρχή είναι ομαλή και ευχάριστη αλλά όσο πλησιάζουμε προς την κορυφή γίνεται πιο ανηφορική και δύσκολη. Η διαδρομή καταγράφει συνέχεια η κάμερα του ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΝΤΙΣΗΣ που τη χειρίζεται ο ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΛΙΝΟΓΛΟΥ ενώ οι φωτογραφικές μηχανές αποθανατίζουν συνέχεια την παρέα με φόντο απίθανα τοπία.

Στις 10.30 π.μ. αρχίζουμε να προεγγίζουμε την κορυφή. Πρώτος φτάνει ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΥΡΑΤΣΗΣ. Οι άλλοι φτάνουν σταδιακά και ο καθένας με το δικό του ρυθμό και τρόπο βαδίσματος. Το πάτημα της κορυφής, η κορυφαία στιγμή της διαδρομής, είναι μοναδικό και ανεπανάληπτο γεγονός, που βιώνεται μ' ένα τρόπο που δεν μπορεί να περιγραφεί.

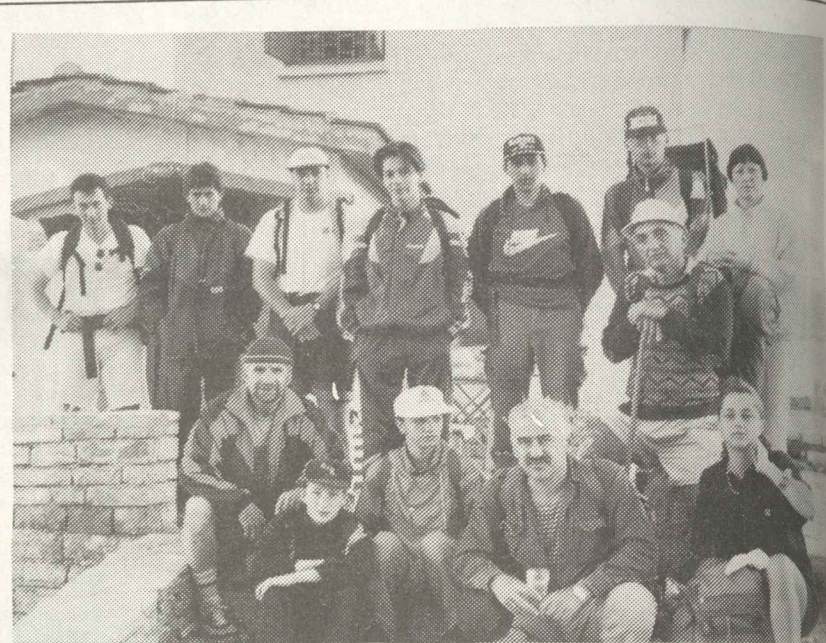
Αισθήματα ανάμεικτα πλημμυρίζουν τις καρδιές μας ατενίζοντας με δέος τον εκτεταμένο ορίζοντα και το μεγαλειώδες τοπίο που απλώνεται προς κάθε κατεύθυνση. Απολαμβάνουμε το εκτεταμένο και άδεντρο οροπέδιο που απλώνεται ανάμεσα στην Τσουκαρόσια και την Ασράκα, την ανυπέρβλητη μαγεία του τοπίου της γραφικής κοιλάδας του Αώου, τα χωριά της Λάκας Αώου, το Βρυσσχωρί σε μια διάσταση πανοραμική, τις βουνοκορφές με τις δαντελωτές διακμάνσεις, τα απέραντα δάση και το γέρο Σμόλικα απέναντι γαλήνιο, μεγαλόπρεπο κι επιβλητικό.

Μείναμε σχεδόν μια ώρα στην κορυφή καθλωμένοι και συνεπαρμένοι από το μοναδικό και ανεπανάληπτο σε αποχρώσεις και εναλλαγές εκτεταμένο ορεινό συγκρότημα. Βγάλαμε πολλές αναμνηστικές φωτογραφίες και κάθε κίνηση της παρέας βιντεοσκοπήθηκε προσεχτικά.

Η κατάβαση προς το Βρυσσχωρί ήταν πιο κουραστική, όπως «κάθε κατέβασμα στη ζωή» για να θυμηθούμε τα λόγια του φίλου Γερμανού καθηγητή Η.Μ. SCHWEIZER. Το κατέβασμα της Σάρας αποδείχτηκε πολύ δύσκολο, ιδιαίτερα για την ΕΥΤΕΡΠΗ και τη ΜΙΣΙΕΛ, που την κατέβηκαν υποβασταζόμενες από τους συζύγους τους. Από τα νησάκια της Γκαμήλας και τον αυχένα της Κοπάνας απολαμβάνουμε την απίθανη ομορφιά που συνθέτουν το Σιάδι της Μύρας, το Λημέρι των Κλεφτών και το επιβλητικό τριγωνικό στήθωμα της Γκαμήλας.

Ακολουθώντας στη συνέχεια τη διαδρομή Κοπάνας-Λούτσα-Κουστέρτα φτάσαμε στη νεοειδωμένη σταδιακά. Η νεολαία που είχε ακόμη μεγάλα αποθέματα σωματικής αντοχής συνέχισε την πορεία με τα πόδια ως το Βρυσσχωρί. Οι υπόλοιποι ένωσαν μεγάλη χαρά και ανακούφιση όταν εμφανίστηκε ο πάντα πρόθυμος και εξυπηρετικός ΚΩΣΤΑΣ ΕΥΑΓΓ. ΣΙΑΜΠΙΡΗΣ που μας μετέφερε με το αγροτικό του αυτοκίνητο στο Βρυσσχωρί την ώρα που άρχισε να βρέχει.

Η πρώτη επίσημη ορειβατική ανάβαση-πορεία του ΜΟΣ σημειώσε μεγάλη επιτυχία. Η βιντεοκασέτα με όλα τα στιγμιότυπα της διαδρομής προβλήθηκε το άλλο βράδυ στο καφενείο του ΣΙΑΜΠΙΡΗΣ. Όσοι πήραν μέρος, παρά την κόπωση που δοκίμασαν, αποζημιώθηκαν από την υπέροχη διαδρομή που θα τους μείνει για πάντα αξεχάστη. Ευχόμαστε τέτοιες δραστηριότητες που τιμούν και προβάλλουν το χωριό και το Σύλλογο να συνεχιστούν και τα επόμενα χρόνια.

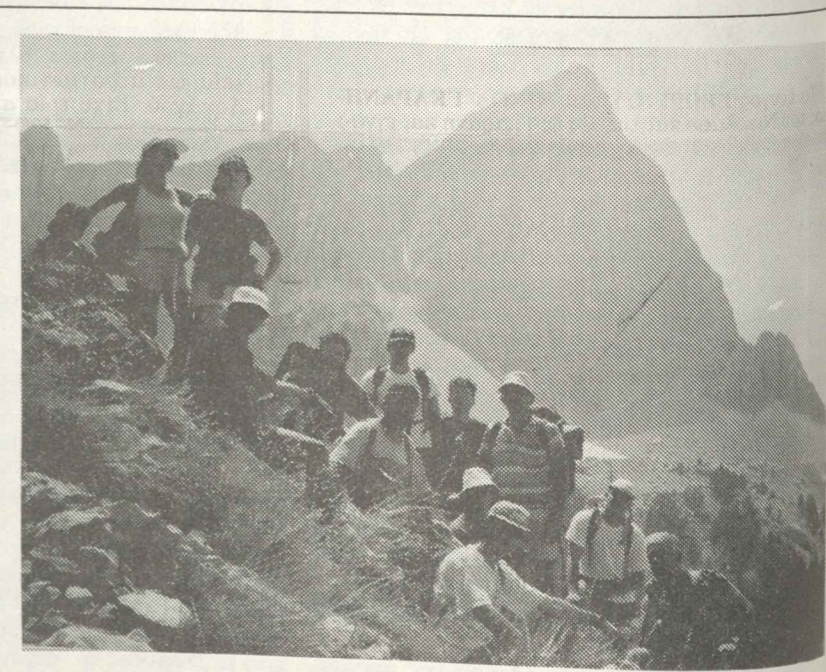

Η ορειβατική ομάδα του ΜΟΣ στο καταφύγιο Παπίγκου. Κυριακή 23 Ιουλίου 1995. Ώρα 7 π.μ.

Η ορειβατική ομάδα στην κορυφή της Γκαμήλας. Κυριακή 23 Ιουλίου 1995. Ώρα 10.30 π.μ.

Όρθιοι από αριστερά: Αδαμαντίος Τσιομίδης, Ιωάννης Παντίσης, Αναστάσιος Ρέμος, Ιωάννης Τσουμάνης, Δημήτριος Κυράτσης, Καθήμενοι από αριστερά: Ιωάννης Πουμποβίνης, Νικόλαος Παντίσης, Μιχάλης Τάτσης, Μάριος Δημητράκης, Λάμπρος Γεωργίου, Ιωάννης Πουμποβίνης, Εντέρπη Τσιομίδου, Μιχάλης Παντίσης και Χρύσα Τσιομίδου.

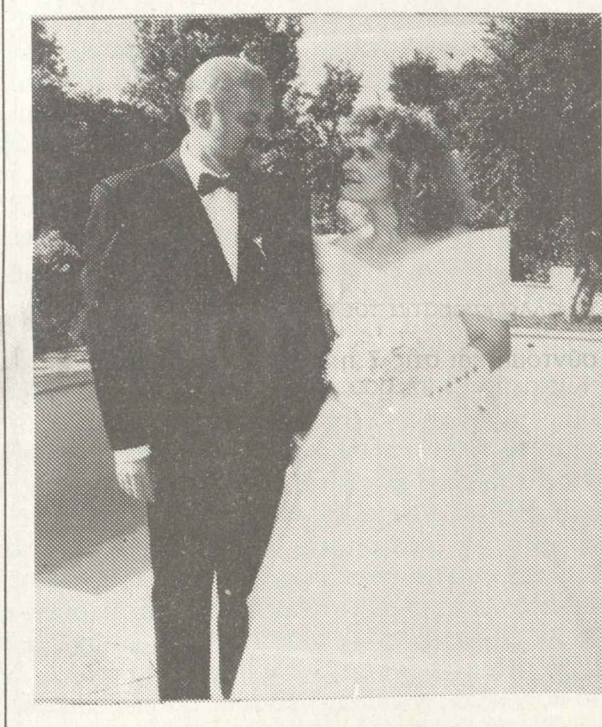
Στις πλαγιές της Κοπάνας με φόντο τη Γκαμήλα. Κυριακή 23 Ιουλίου 1995

«Τα νέα του Βρυσσχωρίου»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ Ι. ΠΑΣΧΑΛΗ και ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΡΑΝΤΖΑ

ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΙΑΜΠΙΡΗ και ΙΣΜΗΝΗΣ ΠΑΠΠΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο ΜΑΚΗΣ και η ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΟΛΙΟΠΟΥΛΟΥ (το γένος Βασιλείου Τσιομίδη) από το Καμποχώρι Ημαθίας απέκτησαν στις 3.10.1994 ένα χαριτωμένο κοριτσάκι (δισέγγονο του αείμνηστου Νικόλαου Τσιομίδη).

Παπούς και γιαγιά με μεγάλη χαρά και ικανοποίηση έγιναν οι αγαπητοί μου θείοι ΒΑΣΙΛΗΣ και ΝΙΟΝΙΑ ΠΑΣΧΑΛΗ (Ηγουμενίτσα) από την κόρη τους ΓΙΑΝΝΑ, αυζύγου του ΡΗΛΙΡΕ ΛΕΝΙΡ, που απέκτησαν στις 15 Ιουλίου 1995 στο Πάριον τον πρώτο βλαστό της οικογενείας τους, μια όμορφη και χαριτωμένη θυγατέρα. Εύχομαι ολόκληρα να τους ζήσει και να την καμαρώσουν νωρούλα.

Αθήνα 10.9.1995

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΓΚΑΡΑΝΗ ΠΑΠΑΚΩΝ/ΝΟΥ

Στις 22.7.1995 το ζεύγος ΧΡΗΣΤΟΣ και ΜΑΡΙΑΣ ΤΣΙΑΣΙΟΥ (εγγονός του αείμνηστου Γεωργίου Εξαρχοπούλου) απέκτησε ένα όμορφο και χαριτωμένο κοριτσάκι.

Ο ΘΩΜΑΣ και η ΜΑΡΙΑ ΒΟΥΡΒΟΥ (το γένος Νικόλαος Κασσάβη) απέκτησαν στις 20.9.1995 τον τρίτο βλαστό της οικογενείας τους μια πολύ όμορφη και χαριτωμένη κορούλα.

Ο ΜΟΣ και η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ εύχονται στους ευτυχισμένους γονείς να τους χαρίσουν τα νεογέννητα βλαστάρια και στους παππούδες να τα χαίρονται και να τα καμαρώνουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Το ζεύγος ΓΕΩΡΓΙΟΥ και ΝΙΚΟΛΑ ΓΚΑΡΑΝΗ (γιος του Νικόλαου και της Έφης Γκαράνη και εγγονός του αείμνηστου Γεωργίου Γκαράνη) στις 6.5.1995 βάπτισαν το δεύτερο βλαστάρι τους, στον Ιερό Ναό Αγίας Σκέπης Πατάγων στην Αθήνα. Οι ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΥΚΟΥΡΓΙΩΤΗΣ και ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ του χάρισαν το όνομα ΛΟΥΚΑΣ.

Στις 13 Μαΐου 1995 στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής στο Κατήρυμαίειο Πειραιά, έγινε η βάπτισμα του πρώτου παιδιού του ζεύγους ΔΗΜΗΤΡΗ και ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΡΑΚΑ (κόρη της Χρυσούλας Παπαδοπούλου-Ρέμου). Οι Νονοί της ΜΠΑΜΠΗΣ και ΒΑΣΕ ΚΑΠΑΛΑΝΙΔΗ του χάρισαν το όνομα της ΜΑΡΙΑΝΘΗΣ.

Ένα όμορφο και ταπεινό ζευγάρι ο ΠΕΤΡΟΣ και η ΒΟΥΛΑ ΠΑΠΟΥΤΣΗ βάπτισε στις 24.9.1995 τον γιο τους Γεωργίου (εγγονό της Χρυσούλας Παπαδοπούλου-Ρέμου). Οι Νονοί της ΜΠΑΜΠΗΣ και ΒΑΣΕ ΚΑΠΑΛΑΝΙΔΗ του χάρισαν το όνομα ΜΑΡΙΑ.

Ο ΜΟΣ και η Συντακτική Επιτροπή εύχονται στους ευτυχισμένους γονείς και τους παππούδες να τους χαρίσουν τα νεογέννητα βλαστάρια και να τα καμαρώνουν.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Στις 10.6.1995 ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΠΙΔΕΡΗΣ του Χρήστου και της Ευδοξίας (εγγονός του Αποστόλου Χρ. Μπίδερης), Υπολοχαγός που υπηρετεί σε μονάδα του Έβρου, αντάλλαξε το γλυκό του αρραβώνα δακτυλίδι με τη χαριτόβριστη Δ/δα ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΑΥΡΙΔΗ.

Η ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ του Γεωργίου και της Μαριάνθης έδωσε τον Ιούλιο αμοιβαία υπόσχεση γάμου με τον ΔΗΜΟΥΛΑ ΧΡΗΣΤΟ καθηγητή Γαλλικής Φιλολογίας.

Ο ΜΟΣ και η Συντακτική Επιτροπή συγχαίρουν τους μνηστευμένους και τους εύχονται καλά στέφανα.

ΠΑΠΑΚΩΝ/ΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΕΚΑΣ (1869-1943)

Γεννήθηκε στο Βρυσσχωρί το 1869 και πέθανε στο Σταυρό Βεροίας το 1943. Παντρεύτηκε τη Μαρία Πασχαλιώρη. Ιερέυς περί το 1895 και βοηθός δασκάλου στο σχολείο Βρυσσχωρίου περί το 1902, όπου είναι και στη φωτογραφία του 1902 δεξιά του Παπαγιάννη Τράμμα. Το 1911 εκάρισε εις την Κάτω Παναγία θαυμάσια εικόνα ζωγραφισμένη στη σκηνή του Αγίου Παύλου στο Άγιο Όρος. Είναι η εικόνα στο προσκυνητάρι της Κάτω Παναγίας.

Το 1917 με την κήρυξη της Εθνικής Αμύνης υπό τον Μιγάλο Ελευθέριο Βενιζέλο οργάνωσε σώμα «αμυντών» απ' το Βόλο και ποδαρόδρομο την οδήγησε στον Βενιζέλο στη Θεσ/νίκη εξ' ου και προσωπικός του φίλος.

Έλαβε μέρος σ' όλη τη Μικρασιατική Εκστρατεία ως στρατιωτικός Ιερέυς με το βαθμό του Λοχαγού. Είχε τρία αγόρια και μια κόρη. Ο δεύτερος γιός ο ΝΙΚΟΣ, εξαιρετός δημοσιογράφος, Διευθυντής της εφημερίδας Σημεία της Καβάλας, πέθανε στο Βρυσσχωρί το 1928 στην πρώτη του εξαδέλφη Σταμάτω Αναστασίου Βραχίδη-Παπαρίχου.

Δύο σειρές για έναν εξαιρετό Λεγίτη του Χρήστου, που φοβόρα καταδιώχτηκε για την εθνική του δράση από τους Βουλγάρους. «Είν αιώνως η μνήμη αυτού».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Βρυσσχωρί

ΑΝΑΚΟΜΙΔΗ ΟΣΤΩΝ

Η κ. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΙΟΥΜΑΝΗ και οι κόρες της ΣΤΑΜΑΤΙΑ και ΧΡΥΣΑΝΘΗ έκαναν στις 24.9.1995 στο Βρυσσχωρί ανακμήση των οστών και μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του συζύγου και πατέρα τους ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΣΙΟΥΜΑΝΗ.

Ο κ. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΙΟΥΜΑΝΗ κατέθεσε στην Ερανική Επιτροπή για τον Άγιο Χαράλαμπο τριάντα χιλιάδες (30.000) δρχ. στη μνήμη του συζύγου της.

ΓΑΜΟΙ

Στον Άγιο Νικόλαο Ναούσης τελέστηκαν στις 8 Ιουλίου 1995 οι γάμοι του ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΣΧΑΛΗ του Ιωάννου και της Αθηνάς με τη ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΝΤΖΑ. Τα στέφανα αντάλλαξε ο ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΦΕΥΓΑΣ. Το μυστήριο παρακολούθησαν συγγενείς και φίλοι του ζεύγους και πολλοί Βρυσσχωριτες από την Αλεξάνδρεια, τη Θεσ/νίκη και τα Γιάννενα. Μετά τη γαμήλιο τελετή ακολούθησε δεξίωση και γλέντι σε κοσμικό κέντρο της περιοχής Αγίου Νικόλαου.

Στις 26 Αυγούστου 1995 ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΑΜΠΙΡΗΣ του Μιχαήλ και της Σταματίας και η ΙΣΜΗΝΗ ΠΑΠΠΑ, τέλεσαν τους γάμους τους, παρουσία συγγενών και φίλων, στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου (Πλατεία Πάργης) Ιωαννίνων. Τα στέφανα αντάλλαξε ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ένας ωραίος γάμος έγινε το Σάββατο 30 Σεπτεμβρίου 1995 στον Ιερό Ναό Αρχιμανδρείου Ιωαννίνων. Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΚΑΡΟΣ του Ιωάννου και της Αριστούλας παντρεύτηκε την εκλεκτή της καρδιάς του ΜΑΡΙΑΝΑ ΖΗΚΑ του Δημητρίου και της Σπυριδούλας. Χοροστάσιος ο θεός του Μέγας Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσ/νίκης Δρ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΚΑΡΟΣ. Τα στέφανα αντάλλαξε η κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΠΑΛΗ-ΡΑΡΑ με το σύζυγό της ΝΙΚΟΛΑΟ. Το βράδυ ακολούθησε δεξίωση και γλέντι στο κοσμικό κέντρο Λιθαρίτσια.

Ο ΜΟΣ και η Συντακτική Επιτροπή εύχονται στα τρία ταπεινά ζευγάρια χαρά, αγάπη και ευτυχία.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ Ι. ΣΙΑΜΠΙΡΗ 1910-1995

Σαφνικά και αναπάντεχα απεβίωσε στις 20 Σεπτεμβρίου 1995 στο Βρυσσχωρί «από ανακοπή καρδιάς» η ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΙΑΜΠΙΡΗ. Γεννήθηκε στο Βρυσσχωρί το 1910 και ήταν το πρώτο από τα πέντε παιδιά του Αθανασίου και της Χρύσης Καραγιαννοπούλου.

Το 1932 παντρεύτηκε τον ΙΩΑΝΝΗ ΣΙΑΜΠΙΡΗ και έμειναν μόνιμα εγκατεστημένοι στο Βρυσσχωρί. Απέκτησαν 6 παιδιά τα οποία αποκατέστησαν κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Τη ΣΟΦΙΑ, τη ΣΤΑΜΑΤΙΑ, τον ΚΩΝ/ΝΟ (Υπάλληλο ΙΚΑ) παντρεμένο με την ΕΙΣΑΒΕΤ ΜΕΡΕΝΝΙΑΟΥ (Υπάλληλο ΙΚΑ), τον ΑΠΟΣΤΟΛΟ (Υπάλληλο ΔΕΗ) παντρεμένο με την ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΖΗΚΟΠΟΥΛΟΥ (Αρχιτέκτονα Μηχανικό), τη ΧΡΥΣΟΥΛΑ παντρεμένη με τον ΚΩΝ/ΝΟ ΔΙΑΡΟ (Υπάλληλο ΚΤΕΛ) και την ΕΛΠΙΔΑ παντρεμένη με τον ΓΙΩΡΓΟ ΤΖΑΜΠΟΥΡΑ (Δασικό Υπάλληλο).

Η εκλιπούσα ήταν προικισμένη με πολλές λογικές αρετές. Διάκριτική και ευχάριστη, ανοιχτόκαρδη και χαρούμενη ήρεμη και απλόητη, ξεχώριζε για την καλοσύνη και την ανθρωπιά και ήταν πάντα γλυκομίλητη μ' όλον τον κόσμο, χωρίς να περνάει και χωρίς να ανταλλάζει κακή κοινότητα με κανέναν.

Η κηδεία της έγινε πάνδημη την Πέμπτη 21 Σεπτεμβρίου στο Βρυσσχωρί παρουσία πολυπληθών συγγενών και φίλων από το χωριό, τα περίχωρα, τα Γιάννενα και άλλες πόλεις της Ελλάδας. Στη νεκρώσιμη ακολουθία χοροστάτησαν τέσσερις Ιερείς και όλα έγιναν σύμφωνα με τους τύπους και τις παραδόσεις του χωριού.

Ο ΜΟΣ και η Συντακτική Επιτροπή εκφράζουν στον απαρνήσιμο σύζυγο, τα παιδιά, τις νύφες, τα εγγόνια και τους λοιπούς συγγενείς θερμή συλλυπητήρια και να είναι ελεάροι το χόμα της Βρυσσχωριτικής γης που τη σκέπασε.

Αιωνία της η μνήμη.

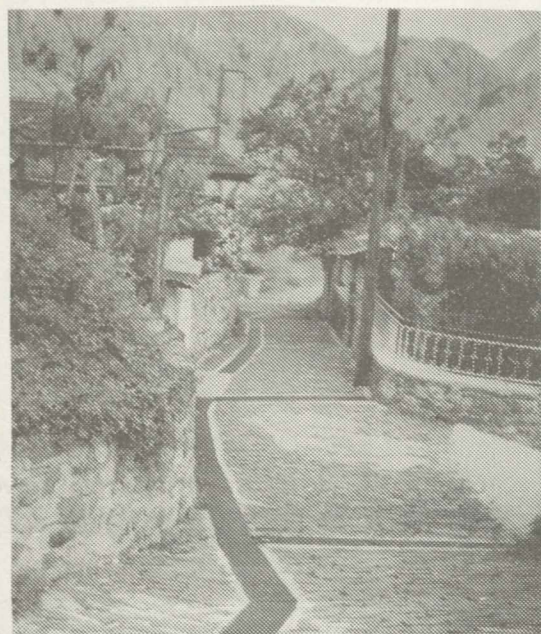
Ο ΑΝΑΔΡΟΜΑΡΗΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Γράφει ο ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΟΥΝΑΒΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Ο Αναδρομάρης συνεχίζει την πορεία του, στον κεντρικό δρόμο που οδηγεί από την Πλατεία του Αγίου Χαράλαμους στον κάτω μαχαλά, με σκοπό να ανασυνθέσει και να εναρμονίσει την παλιά εικόνα με τη σημερινή:

Και γυρίζουμε λίγο πίσω, για να ξαναβρεθούμε στο καλντερίμι. Αριστερά είναι το σπίτι που παλιά λεγόταν **Τσαλτζιώτζιου**. Τότε ήταν ένα ιδιόρρυθμο σπίτι με μικρά παράθυρα, σκοτεινό, χωρίς αυλή και όβολο. Πάτωμα δεν είχε. Εστρώναν λάσπη από πηλό, που το πατούσαν και γινόταν συμπαγής και επάνω ψάθα και στην ψάθα υφαντά για στρώμα και σκεπάσματα. Ο οικοκύρης λεγόταν Γιώργος και η

Άποψη κεντρικού λιθόστρωτου δρόμου προς Νκόντρον

γυναίκα του Μάτω. Είχαν και μια κόρη, τη Μαρία, η οποία παντρεύτηκε το Γιώργο Πασχάλη, που είχε το παρατσούκλι Μπόγγοβος, γιατί κάποτε ως παιδί γυρνώντας από το Ντομπρίνοβο έχασε το δρόμο και έφτασε στη θέση Μπόγγοβου του Ντομπρίνοβου. Και από τότε του κόλλησαν και το παρατσούκλι. Η γιαγιά η Μάτω, ψηλή, σοβαρή και συνετή κρατούσε το νοικοκυριό. Εζήσε 105 χρόνια και μέχρι τέλους ήταν στα λογικά της.

Απέναντι είναι το σπίτι της οικογένειας Αποστόλου Στ. Γκαράνη. Αρχικά ήταν σπίτι του Νίκου Φουλίνα, αδελφού του Γιάννη Φουλίνα, που ταξιδεύονταν στη Σαρακίνα, κοντά στη Βυζή Θράκης, όπου είχαν αποκτήσει μεγάλη περιουσία. Γυναίκα του ήταν η Ακριβώ. Είχαν δύο παιδιά, τον Γιώργο και την Χρύσω. Ο Γιώργος σκοτώθηκε χορεύοντας και κρατώντας το όπλο στο χέρι. Η Χρύσω παντρεύτηκε το Θεόδωρο Μπαλάφα από το Ηλιοχώρι. Απόκτησαν ένα γιο, το Γιώργο, που πέθανε σε ηλικία 12 ετών και μια κόρη, τη Δέσποινα, σύζυγο τώρα του Αποστόλου Στ. Γκαράνη. Και αυτό το σπίτι κήκε από τους Γερμανούς το 1943, αλλά το ξανάχτισαν και πολύ καλύτερο μάλιστα. Πίσω από το σπίτι του Τσαλτζιώτζιου, αλλά με πρόσωψη στο δρομάκι που οδηγεί αριστερά του κεντρικού δρόμου προς τα σπίτια του Τσιγκογιάννη, ήταν ένα εσώμαστρο σπίτι του **Γιάτρου**, σε μια μεγάλη επίπεδη αυλή. Η οικογένεια αυτή τώρα, με την επωνυμία Ιατρίδη, ταξιδεύει στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας και δεν επαναπατρίστηκε. Κόρη της Χρύσας Ιατρίδη είναι η Κατίνα Καλότση, που διαμένει στην Αλεξάνδρεια. Το σπίτι έχει ερημωθεί και το οικόπεδο το αγόρασε η οικογένεια Γεωργίου Πασχάλη.

Η περιοχή αυτή του χωριού που παλιά ήταν πυκνοκατοικημένη με τα σπίτια το ένα κοντά στο άλλο, χωρίς αυλές, τώρα έχει αλλάξει τελείως. Δεν έχει την ασφυκτική μορφή της παλιάς. Πολλά σπίτια έχουν καταρρεύσει από παλαιότητα και από

τα πολεμικά γεγονότα. Και νέα σύγχρονα τα έχουν αντικαταστήσει σε τέτοιο τρόπο, που να λείπει κανείς ότι «τώρα η συνοικία αυτή αναπνέει».

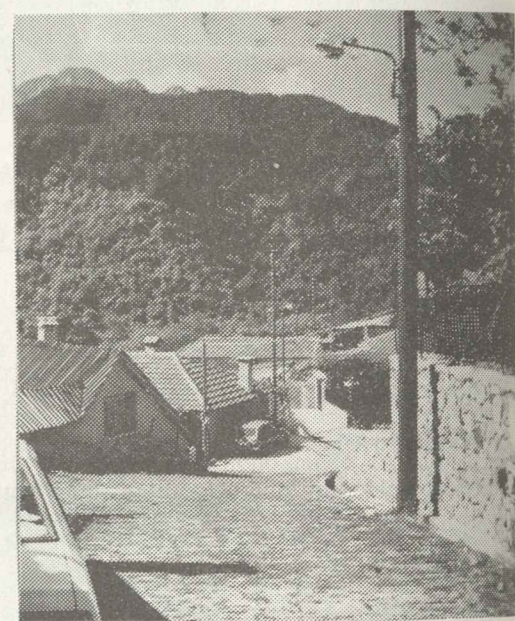
Και συνεχίζουμε την έρευνά μας. Κατεβαίνουμε τώρα προς την Παναγία. Εδώ αλλάζει το περιβάλλον. Είναι «**ξαγκούσιο**», δηλαδή χαίρεσαι τον ανοιχτό ορίζοντα και τον αέρα που έρχεται από τα μακρινά βουνά. Εδώ τα καλοκαίρια συγκεντρώνονται η παραγωγή των κατοίκων της συνοικίας: από τον Αλάκο, Ντόλοβα, Λιάσκα, Σιάνιστα, **Πάντε Μάρε** κλπ. Εδώ «**Νκόντρον**», όπου ο ήλιος από το πρωί ως το βράδυ έκαie τα στάχια και τα έκανε να τιναχτούν μαζικά στο πέτρινο αλώνι τα σπυριά σταριού, φακής, ροβιού. Την ημέρα κάτω από τον καυτερό ήλιο αλώνιζαν με τα ζώα και τη νύχτα, όταν άρχιζε να φυσά το αεράκι, άρχιζε το λύχνισμα και η συγκέντρωση των καρπών. Φυσικά ας μη νομιστεί ότι γινόταν καμιά μεγάλη σοδεία. Ένα ή δύο και σπάνια τρία αλώνια και περιορισμένοι ο καρπός. Δεν υπήρχαν εκτάσεις για καλλιέργεια και τα λίγα χωράφια κουρασμένα και φτωχά. Εδώ στου «**Νκόντρον**», στο πλακόστρωτο αλώνι, όλο το καλοκαίρι, η περιοχή έσφυζε από ζωή και κίνηση. Γέλια, χαρές, φωνές, τραγούδια, σωστό πανηγύρι, ώσπου, σαν ερχόταν ο Σεπτέμβριος, όλα σταματούσαν και η περιοχή ξανάβρισκε την ησυχία της. Όχι όμως για πολύ, γιατί εδώ στον τόπο της δουλειάς και της ψευτοπαραγωγής άρχιζε πάλι η περιόδος της χαράς, της ξεγνοιασιάς, του χορού και του τραγουδιού. Ο άνθρωπος, βλέπετε, δε ζει μόνο με τη δουλειά. Κάθε μέρα εργασία, όσο αποδοτική κι αν είναι, κουράζει. Και η ψυχή αποζητά να ξεφύγει από τη συνηθισμένη, την τυποποιημένη δουλειά. Έχει ανάγκη να ξεκάσει, όπως λέμε. Και ξεσπάει χρησιμοποιώντας επιτόπια μέσα, ανάλογα με την πολιτιστική εξέλιξη που παρουσιάζει ο τόπος.

Σαν περνούσαν οι βροχεροί μήνες, που έκλειναν τον κόσμο μέσα στα σπίτια και ερχόταν ο Γενάρης με τις πολλές γιορτές και με τις καλές, τις ηλιόλουστες ημέρες, ο κόσμος ξεχύνονταν έξω στα προσηλιακά μέρη του χωριού. Και το καλύτερο σημείο ήταν στον «**Κόντρο**». Εκεί η λιακάδα ήταν απολαυστική. Εκεί λοιπόν οργανώθηκαν χοροί με τραγούδια και το παιχνίδι της «**Βαρτικόντσας**». Η οργάνωση γινόταν από κορίτσια και νέες γυναίκες. Η «**Βαρτικόντσα**» ήταν παιχνίδι πολύ διασκεδαστικό. Σκόρπιζε χαρά, γέλιο, ενθουσιασμό. Χρειάζονταν μια γρεντιά, που την έκοβαν από το Λιβάδι και ένα γερό παλούκι, που το έστηναν στο κέντρο του αλωνιού. Στη μέση της γρεντιάς έκαναν μια τρύπα στο πάχος του παλυνού για να εφαρμόζει η γρεντιά επάνω του. Στη μια άκρη της γρεντιάς καθόταν μπρούμυτα μια κοπέλα και στην άλλη άκρη η άλλη κοπέλα. Με έναν κατάλληλο παλμό ξεκινούσε η «**Βαρτικόντσα**» και έφεραν γύρω σκλώνοντας ψηλά τότε τη μια κοπέλα και τότε την άλλη, με αποτέλεσμα την ασυγκράτητη ευθυμία και χαρά. Και όταν ο ήλιος πλησίαζε στην κορυφή της Τσουκαρόσιας, δείγμα ότι τελείωνε η ημέρα, άρχιζε η αποχώρηση από το αλώνι με την ευχή «και την άλλη Κυριακή». Η «**Βαρτικόντσα**» ήταν ένα είδος τρομπάλας, πιο χαρούμενης, πιο διασκεδαστικής.

Πολλές φορές αντί της «**Βαρτικόντσας**» έστηναν χορούς με τραγούδια. Βούιζε η γειτονιά από το τραγούδι. Τραγούδια παλιά, παραδοσιακά, κλέφτικα, της ξενητιάς και άλλα πολλά. Αυτή ήταν μια μορφή χειμωνιάτικης διασκέδασης που οργανωνόταν στο αλώνι του Κόντρον με τις λιακάδες. Σαν ερχόταν ο Μάρτης όμως, όλα τελείωναν, γιατί ερχόταν ο καιρός για αγροτικές εργασίες.

Απέναντι ακριβώς από το αλώνι του Κόντρον ήταν το σπίτι των αδελφών Δημητρίου και Νίκου Σιάνινου ή Σιαννίδη. Ο πατέρας τους λεγόταν Γιάννης. Η γυναίκα του Νίκου, που προερχόταν από την οικογένεια του Παπανικόλα Κασσαβέτη, πέθανε αφήνοντας ένα αγόρι, το Γιάννη και μια κοπέλα, τη Σταματία, που παντρεύτηκε το Γιώργο Στεργίου Γκαράνη, που αργότερα πήγε στην Κύπρο προσκεκλημένος του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου και ανέλαβε τη διεύθυνση της Τράπεζας Κύπρου. Με δαπάνες του έγινε το πρώτο υδραγωγείο στο χωριό και

το νερό της Κουίτσας έφτασε μέχρι στο «**Ντρον**» και εξυπηρετήθηκε όλη η γειτονιά που τήσχε από λειψυδρία. Σε αναγνώριση αυτής της σφοδράς ο δρόμος που περνάει μπροστά από το σπίτι έχει ονομαστεί **ΟΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΣΙΓΚΟΓΙΑΝΝΗ**. Άφησε δύο αγόρια τον Στέλιο και τον Νίκο και ένα κορίτσι τη ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ (ΛΙΑΗ) Πέθανε το 1978. Ο Νικόλαος Σιαννίδης από το δεύτερο γάμο του με τη Μαρία Ζουμπούλη είχε δύο κορίτσια τη Χαρίκλεια, παντρεμένη με το Βασίλη Μαμάτα από τη Λάρισα και τη Σοφία, παντρεμένη με τον Πέτρο Κυρίτση από τη Λάρισα. Ο Πέτρος και η Σοφία έχουν πεθάνει αφήνοντας ένα αγόρι και ένα κορίτσι. Ο Δημήτριος Σιάννος είχε το σπίτι με εισοδο από το στενό δρομάκι που οδηγεί

Άποψη κεντρικού λιθόστρωτου δρόμου προς Κάτω Παναγία.

προς τα σπίτια Τσιγκογιάννη.

Κάτω από το σπίτι του Σιαννίδη ήταν το σπίτι του Καραμασούλη, του Γιάννη και της Χαίδως. Γιάννης ταξίδευε προς τα μέρη της Ανατολικής Θράκης και σπάνια γύριζε στο χωριό. Είχαν ένα παιδί το Χρήστο, που ήρθε στο χωριό στις αρχές του 1920 και παντρεύτηκε τη Μαρία Ρέσου.

Ας προχωρήσουμε πιο κάτω, στη διασταύρωση του κεντρικού δρόμου κι ας στρίψουμε αριστερά στο δρόμο προς το ποτάμι με την τοξωτή γέφυρα στο μύλο του Γκαράνη. Το πρώτο σπίτι αριστερά είναι τώρα της Χαίδως Χαδόλιου, γυναίκας τη μακαρίτη Δημήτρη, που ήταν καλός επιχειρηματίας και διατηρούσε στο χωριό μεγάλο μπακάλικο, που τροφοδοτούσε και τα γύρω χωριά. Το σπίτι του παλιό, που κήκε στον εμφύλιο πόλεμο, ήταν εφορετικό και άνετο. Τώρα το ξανάκτισε ο γιος του Νίκος, που ήταν υπάλληλος του Υπουργείου Εσωτερικών και σε όλη τη διάρκεια της υπηρεσίας του υπηρέτησε σε πολλές πρωτεύουσες, μέχρι και τη Λαμία. Ο αδερφός του Δημήτρη, ο Νίκος ήταν γυμναστής και είχε έδρα τη Λαμία, όπου και παντρεύτηκε δύο φορές και είχε από τον πρώτο γάμο ένα γιο, τον Γιάννη, που είναι γιατρός και μια κόρη, τη ΣΤΑΜΑΤΙΑ που είναι παντρεμένη με τον ΙΩΑΝΝΗ ΤΟΠΑΛΗ στη Λαμία και από το δεύτερο γάμο με κοπέλα, την ΣΤΑΘΟΥΛΑ παντρεμένη με τον ΑΝΤΩΝΗ ΚΑΣΟ.

Απέναντι ακριβώς ήταν παλιά το σπίτι του Κώστα Χαδόλιου και της γυναίκας του Βασιλίκης Χατζή, που είχαν δύο παιδιά τον Αγγέλη και τον Στέργιο. Ο Αγγέλης δεν είχε παιδιά και ο Στέργιος που είχε γυναίκα τη Χρυσή Φουλίνα, είχε μια κόρη τη Δέσπω, που παντρεύτηκε τον Αδωνάσιο Εξάρχου. Η Δέσπω Εξάρχου κληρονόμησε το σπίτι από τον πατέρα της το Στέργιο και από το θείο της τον Αγγέλη. Στη συνέχεια το σπίτι το κληρονόμησε η κόρη της Χρυσή, σύζυγος του Αναστασίου Μ.

ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ - ΖΑΓΟΡΙΣΙΑ ΓΩΝΙΑ ΣΤΗ ΛΑΡΙΣΑ

Χρόνια πέρασαν από τότε που ο Ηλιοχωρίτης **ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΦΕΤΣΟΣ** έφυγε από τη ζωή. Η οικογένειά του η κυρά **ΑΣΗΜΙΝΑ**, πρόσφατα σχετιζόταν κι αυτή. Πολύτεκνη οικογένεια με τέσσερα κορίτσια κι ένα αγόρι, ζούσαν στο χωριό τους το Ηλιοχώρι-Ζαγορίου προπολεμικά, αλλά ο αρχηγός της οικογένειας διατηρούσε στη Λάρισα μαγαζί με γάμο του με τη Μαρία Ζουμπούλη είχε δύο κορίτσια τη Χαρίκλεια, παντρεμένη με το Βασίλη Μαμάτα από τη Λάρισα και τη Σοφία, παντρεμένη με τον Πέτρο Κυρίτση από τη Λάρισα. Ο Πέτρος και η Σοφία έχουν πεθάνει αφήνοντας ένα αγόρι και ένα κορίτσι. Ο Δημήτριος Σιάννος είχε το σπίτι με εισοδο από το στενό δρομάκι που οδηγεί

προς τα σπίτια Τσιγκογιάννη. Κάτω από το σπίτι του Καραμασούλη, του Γιάννη και της Χαίδως. Γιάννης ταξίδευε προς τα μέρη της Ανατολικής Θράκης και σπάνια γύριζε στο χωριό. Είχαν ένα παιδί το Χρήστο, που ήρθε στο χωριό στις αρχές του 1920 και παντρεύτηκε τη Μαρία Ρέσου.

Ας προχωρήσουμε πιο κάτω, στη διασταύρωση του κεντρικού δρόμου κι ας στρίψουμε αριστερά στο δρόμο προς το ποτάμι με την τοξωτή γέφυρα στο μύλο του Γκαράνη. Το πρώτο σπίτι αριστερά είναι τώρα της Χαίδως Χαδόλιου, γυναίκας τη μακαρίτη Δημήτρη, που ήταν καλός επιχειρηματίας και διατηρούσε στο χωριό μεγάλο μπακάλικο, που τροφοδοτούσε και τα γύρω χωριά. Το σπίτι του παλιό, που κήκε στον εμφύλιο πόλεμο, ήταν εφορετικό και άνετο. Τώρα το ξανάκτισε ο γιος του Νίκος, που ήταν υπάλληλος του Υπουργείου Εσωτερικών και σε όλη τη διάρκεια της υπηρεσίας του υπηρέτησε σε πολλές πρωτεύουσες, μέχρι και τη Λαμία. Ο αδερφός του Δημήτρη, ο Νίκος ήταν γυμναστής και είχε έδρα τη Λαμία, όπου και παντρεύτηκε δύο φορές και είχε από τον πρώτο γάμο ένα γιο, τον Γιάννη, που είναι γιατρός και μια κόρη, τη ΣΤΑΜΑΤΙΑ που είναι παντρεμένη με τον ΙΩΑΝΝΗ ΤΟΠΑΛΗ στη Λαμία και από το δεύτερο γάμο με κοπέλα, την ΣΤΑΘΟΥΛΑ παντρεμένη με τον ΑΝΤΩΝΗ ΚΑΣΟ.

Απέναντι ακριβώς ήταν παλιά το σπίτι του Κώστα Χαδόλιου και της γυναίκας του Βασιλίκης Χατζή, που είχαν δύο παιδιά τον Αγγέλη και τον Στέργιο. Ο Αγγέλης δεν είχε παιδιά και ο Στέργιος που είχε γυναίκα τη Χρυσή Φουλίνα, είχε μια κόρη τη Δέσπω, που παντρεύτηκε τον Αδωνάσιο Εξάρχου. Η Δέσπω Εξάρχου κληρονόμησε το σπίτι από τον πατέρα της το Στέργιο και από το θείο της τον Αγγέλη. Στη συνέχεια το σπίτι το κληρονόμησε η κόρη της Χρυσή, σύζυγος του Αναστασίου Μ.

Τον **ΚΥΡ-ΑΝΤΩΝΗ** τον γνώρισα και τον θυμάμαι σχετικά, ενώ τον **ΘΑΝΑΣΗ** τον γνώρισα εξοριστικής της ιδρύσεως το 1956 με 1957 του **ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΝΟΜΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ** και του δικού μου ερχομού του περίοδο αυτή για να υπηρετήσω στο υποκατάστημα Λαρίσας της **ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**.

Εκτότε και παρεκχόμενου του χρόνου η γνωριμία μας έγινε στενότερη, οπότε η επίσκεψή μου στο μαγαζί, ιδίως μετά την συνταξιοδότησή μου, έγινε τακτική. Έχω σαφή γνώση πολλών ανθρώπων, ιδίως νέων, που χάριν της επωνυμίας «**Η ΗΠΕΙΡΟΣ**» μπήκαν στο μαγαζί και ο ένας με τον άλλο περνούσαν για να πούνε μια κουβέντα πατριωτική. Φοιτητές των ΤΕΙ και της τότε Παιδαγωγικής Ακαδημίας ήταν οι περισσότεροι, ενώ υπήρχαν και περιπτώσεις άλλων που ζπούσαν ερχόμενοι στη Λάρισα, χρίσιμες γι' αυτούς πληροφορίες.

Στο πρόσωπο του **ΘΑΝΑΣΗ** βρήκαν ηθική αλλά και στο μέτρο του δυνατού και υλική υποστήριξη, στην **ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ** αυτή **ΓΩΝΙΑ**, που καθώς κι ενώ παρεκχόμενου συνέβαλε στη διευκόλυνση και θεραπεία πολλών αναγκών και προβλημάτων. Θέλω να πιστεύω ότι όσοι πέρασαν απ' αυτήν τη γωνιά, θα τον θυμούνται με ευγνωμοσύνη για τη συμπαραστροφή του, γι' αυτό θα εξέφραζε την ευχή οι απασχολούμενοι Ηπειρώτες να συμπαραστέκονται και να βοηθούν ανάλογες καταστάσεις με συμπατριότητες.

Στην περίπτωση του **ΘΑΝΑΣΗ ΚΑΦΕΤΣΟΥ** θα πρέπει να εξάγουμε και την ανάλογη συμπεριφορά που τη χρονιά του **ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΚΑΦΕΤΣΟΥ**, η οποία παντοειδώς συμπαραστέκεται και διευκολύνει την πραγματοποίηση τέτοιου είδους πατριωτικών και αλληλεγγύης σκοπών, που τους μεταλαμβάνουν στην αγαπημένη τους θυγατέρα την **ΑΣΗΜΙΝΑ**, που τη χρονιά αυτή θα τελειώσει το Λύκειο.

Αυτά σε προς το Ηπειρωτικό στοιχείο, που όμως όλη η πελατεία, η γειτονιά και η ευρύτερη γνωριμία στήριξαν την αναγνώριση αυτών των προτερημάτων. **ΘΑΝΑΣΗ ΚΑΦΕΤΣΟ** και την οικογένειά του. Τελειώστε, καταδεκτικός, εξυπηρετικός, ηθικός, με τον καλύτερο τρόπο.

Αξίος ο μισθός του.

Λάρισα, Αύγουστος 1995
ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΩΗΣ

ΚΑΛΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Απολύθηκε στις 28.8.1995 τερματίζοντας τη στρατιωτική του θητεία ο **ΖΑΜΠΑΚΟΣ ΜΙΧΑΗΛ** του Γεωργίου και της Μαριάνθης. Η Συντακτική Επιτροπή του εύχεται «καλός πολίτης» και ταχεία επαγγελματική αποκατάσταση.

Προς «Τα Νέα του Βρυσσχωριού»
Λίλη Γαλλίας 8.9.1995

Έχουν περάσει ήδη 16 χρόνια, που βλέπω καθημερινά τις μέρες του καλοκαιριού από το παράθυρο του σπιτιού μου, την κορυφή της Γκαμήλας. Την είχα τόσο συνηθίσει, γι' αυτό όταν μου πρότειναν να πάω μέρος στην «**ορειβατική ανάβαση-πορεία στη Γκαμήλα**», που οργάνωσε ο ΜΟΣ Βρυσσχωριού στο 2/ήμερο 22-23 Ιουλίου, δέχτηκα χωρίς να το πολυσκεφθώ, σαν να μου έλεγαν, πάμε μια βόλτα στο Μιρμίντου. Μόνο που δεν σκέφτηκα ότι η Γκαμήλα βρισκόταν σε υψόμετρο 2.500 μ. και σκόνη ότι από το Πάτιγκο μέχρι την κορυφή είχε 1.500 μ. ανηφόρα.

Το πιο δύσκολο, στη θαυμάσια διαδρομή, ήταν οι μεγάλες κατηφόρες της επιστροφής. Ετσι γνώρισα τη «**Σάρα της Γκαμήλας**» και το δύσκολο κατέβαμά της και όλα τα σημεία της σκληρής αλλά ωραίας διαδρομής. Τώρα που βρίσκομαι μακριά έχω ξεχάσει την κούραση και τις δυσκολίες και μου έμειναν μόνο οι ευχάριστες αναμνήσεις και οι εικόνες από την ομορφιά των ωραίων τοπίων. Ακόμη αξέχαστη μένει η κεράτι, συμπληρωτική και απλή παρέα, γιατί με τα καλμπούρια και την καλή διάθεση που έδειξαν όλοι, έγινε η διαδρομή εύκολη και χαρούμενη.

Ζήσαμε ωραίες στιγμές χάρη στη δραστηριότητα και τη θαυμάσια οργάνωση του ΜΟΣ Βρυσσχωριού. Τους ευχαριστώ όλους ολόψυχα και τους συγχαίρω, γιατί σαν ξένη που είμαι μου δόθηκε η ανεπαρκής ευκαιρία να γνωρίσω την απέραντη και ατελείωτη ομορφιά της Οροσειράς της Πίνδου. Ο Ιούλιος 1995 θα μου μείνει για πάντα αξέχαστος.

ΜΙΣΙΛΑ. Ι. ΠΑΝΤΙΣΗ

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΕ ΑΕΙ-ΤΕΙ

Στις Πανελλήνιες εισαγωγικές εξετάσεις για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ τα παιδιά του χωριού μας σημείωσαν τις παρακάτω επιτυχίες:

1. Η **ΑΝΝΑ-ΘΑΝΑΣΙΑ ΠΑΣΧΑΛΗ** του Αλκη και της Λίτσας στο Τμήμα Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Αθηνών.

2. Η **ΝΑΤΑΣΑ ΤΖΙΜΟΓΙΑΝΝΗ** του Δημητρίου και της Χαρίκλειας (εγγονή του αείμνηστου Γεωργίου Νότη) στο Τμήμα Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

3. Ο **ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΒΑΚΑΡΟΣ** του Πολυζώη και της Αλεκμής στη Σχολή Αστυφυλάκων.

4. Η **ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ** του Χαράλαμους και της Σούλας στο Τμήμα Αισθητικής Αγωγής των ΤΕΙ Θεσ/νίκης. Από τις αρχές Σεπτεμβρίου η **ΔΕΣΠΟΙΝΑ** σπουδάζει Φαρμακευτική στο Πανεπιστήμιο Καμερίνο της Ιταλίας.

Ο ΜΟΣ και η Συντακτική Επιτροπή συγχαίρουν τους επιτυγχόντες και τους εύχονται καλές σπουδές.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Την αγαπημένη μας ανήψια **ΑΝΝΑ ΤΣΟΜΙΔΟΥ** του Δημητρίου και της Μαρίας (εγγονή του Νικόλαου Τσιμιδίου) που πήρε επάξια το πτυχίο Μηχανολόγου Μηχανικού της Πολυτεχνικής Σχολής του Α.Π. Θεσ/νίκης συγχαίρουμε εγκάρδια και της ευχόμαστε ολόψυχα καλή σταδιοδρομία.

Οι θείοι της
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΣΟΜΙΔΗΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΟΜΙΔΗΣ
Καμποχώρι Ημαθίας

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στον αγαπητό εγγονό, ανιψιό και εξάδελφο **ΧΡΗΣΤΟ Ι. ΠΑΣΧΑΛΗ** που παντρεύτηκε στις 8.7.1995 στη Νάουσα την εκλεκτή της καρδιάς του **ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΝΤΖΑ** ευχόμαστε κάθε ευτυχία και χαρά.

Οικογένειες
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΕΥΤΥΧΙΑΣ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΣΤΕΡΙΟΥ ΤΣΟΥΜΑΝΗ
ΛΑΜΠΡΟΥ ΤΑΤΣΗ

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ

Αγαπητοί Βρυσσχωρίτες!

Δεν είμαι από το Βρυσσχωρί. Δεν γεννήθηκα εκεί. Δεν πέρασα τα καλύτερά μου και τα χειρότερα μου χρόνια στο Βρυσσχωρί. Πέρασα, και περνά τις πιο υπέροχες στιγμές της ζωής μου στο Βρυσσχωρί. Μικρή, ο πατέρας μου και οι όμορφες και ξεγνοιαστές ντόπιες παρέες που είχαν μείναν να το αγαπώ.

Κι αυτό, με την σειρά του, μου άνοιξε τα μάτια μπροστά στο μοναδικό αγνό και πέρα από τον άνθρωπο, στο θεϊκό θαύμα που λέγεται φύση. Από τότε την λάτρεψα τρελλά και το πάθος μου γι' αυτήν μεγαλώνει με τα χρόνια καθώς με παιδεύει όλο και πιο πολύ στα γράναζια του το ανθρώπινο θαύμα που λέγεται πολιτισμός.

Εγώ έμαθα μόνον ν' αγαπώ την φύση. Και αγάπη είναι να πονάς όταν το μακρύ και αλλοζονικό χέρι του ανθρώπου απλώνεται για να πάρει. Να κόψει δέντρα, να ανοίξει δρόμους, να φτιάξει τα δάση βοσκότοπους. Ν' αλλάξει τον ρούτο των ποταμών.

Είς το όνομα της ανάπτυξης, για να σπάσει η απομόνωση. Η απομόνωση έχει ήδη σπάσει. Κι αν κάποιος πει: «**πάντα έτσι δεν γινόταν και η φύση δεν περπατάει**» ας γυρίσει να δει με τη ταχύτητα μεγάλωνουν οι πόλεις, πόσοι πολλοί γίναμε και πόσο λίγο χώρο κατέχουμε στριμωγμένοι πάνω κάτω, δίπλα-δίπλα, με τη ταχύτητα καταβροχθίζονται τα δάση, κι όλα αυτά τις τελευταίες δεκαετίες από τον άνθρωπο, για τον άνθρωπο.

Θα 'θελα να σας ρωτήσω: Εσείς οι Βρυσσχωρίτες που μένετε στις πόλεις δεν έρχονται στιγμές που -λιγούλακι- νιώθετε πως «**πνίγνυστε**»;

Είναι τόσο σημαντικό το αντάλλαγμα για να νοικιάσουν κάποιοι ξένοι τον τόπο σας και να εξαολάν τα γελάδια τους και να τα κάνουν όλα πίτα;

Για τι πράγμα κρατάτε λαχτάρα στην καρδιά, για αυτά που σας χαρίζει η φύση ή αυτά που σας δίνει ο δρόμος -γιατί αυτά τα δυο δεν θα συνυπάρχουν, δρόμος ίσον πολιτισμός-;

Δεν σας πέρασε από το νου να αφήσετε ήσυχο τον δασικό σας πλούτο γιατί εκατομμύρια άνθρωποι, χιλιάδες πόλεις θα τον ζήλευαν έτσι όπως είναι, αμόλυντος από την πορεία της ανάπτυξης;

Δεν σκεφτήκατε ποτέ πόσο **προνομίουχοι** είστε και ιδίως ΘΑ είσαστε ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο, εσείς που πριν λίγα ίσως χρόνια τυραγιστήκατε μακριά από τον πολιτισμό παλεύοντας την φύση σ' αυτό το τέρμα του θεού, σ' αυτόν τον άγριο τόπο; Δεν αναρωτήκατε μήπως οι καιροί αλλάζουν με συνέπεια το Βρυσσχωρί με την φύση τους να γίνουν το τελευταίο προπύργιο του ισορροπημένου ανθρώπου, εκεί που μπορεί να ανασπνέει ελεύθερα, να σκεφτείται ελεύθερα, έστω για λίγο πριν γυρίσει στην πόλη του; Πρέπει να το ξαναπώ, κι αργότερα να ξέρω ότι σας το είπα: πολιτισμός και φύση, δεν συνυπάρχουν. Δεν είναι δυνατόν να θέλουμε τα καλά κι απ' τα δυο. ΔΙΑΛΕΞΤΕ.

Γεννηθήκατε μαζί της και τώρα πια κρέμμεται από τις δικές σας αποφάσεις το μέλλον των δασών, των αγριδιών τους, το μέλλον της φύσης. Είναι σίγουρο ότι έτσι πού πάμε, αργότερα η γη θα σταγιάσει από τον άνθρωπο. Αλλά μην την χαρίζετε τόσο εύκολα, σκεφτείτε πιο προσεκτικά ότι έχει σχέση με αυτό το αρχέγονο αλλά αναλώσιμο, που αλαφραίνει την ψυχή και σκονίζει τις σθσεις, που λέγεται φύση, Βρυσσχωρί, και είναι δικό σας.

Με αγάπη και εκτίμηση
ΚΑΙΤΗ ΣΤΑΤΗΡΑ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στα αγαπημένα μας ανήψια **ΧΡΗΣΤΟ** και **ΜΑΡΙΑ ΤΖΙΑΣΙΟΥ** που έγιναν γονείς χαριτωμένης κορούλας τους ευχόμαστε ολόψυχα να τους ζήσει και να είναι τυχερή.

Οικογένειες
ΝΙΚΟΥ και **ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ**

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟ

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΠΡΟΧΩΡΕΙ

Ο έρανος για την αναστήλωση του Ιερού Ναού Αγίου Χαραλάμπους συνεχίζεται με πίστη και αισιοδοξία αλλά και θετική ανταπόκριση από συγχωριανούς και φίλους.

Η Ερανική Επιτροπή ελπίζει να έχει συγκεντρώσει μέχρι του χρόνου το καλοκαίρι ένα σημαντικό χρηματικό ποσό και να προχωρήσει στις εργασίες αναστήλωσης του Ιερού Ναού. Προτεραιότητα στις επιδιώξεις της έχουν αυτή τη στιγμή η ένταξη του έργου σε κάποιο επιδοτούμενο πρόγραμμα, η οικονομική ενίσχυση από οργανισμούς και ιδρύματα και η εντατικοποίηση του εράνου.

Το προϊόν του εράνου είναι αυτό που θα αποτελέσει τη βάση για κάθε περαιτέρω ενέργεια και γι' αυτό καλούμε όλους να ενισχύσουν με κάθε τρόπο και μέσο τον ιερό σκοπό. Η άποψη που ακούγεται να αρχίσει πρώτα το έργο και μετά να δώσουμε, λειτουργεί ανασταλτικά και υπονομευτικά της όλης προσπάθειας. Η αρχή είναι δύσκολη. Αν ξεκινήσουμε είναι περισσότερο από σίγουρο ότι το έργο θα ολοκληρωθεί. Χρειάζονται χρήματα και γι' αυτό ο καθένας μας ας κάνει τώρα το χρέος του.

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΕΡΑΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ο κ. ΜΙΧΑΗΛ ΤΡΑΪΚΑΠΗΣ έμπορος Δασικών προϊόντων (Ξυλείας) από τη Μηλιά Μετσόβου, γνωστός και φίλος του χωριού από τη συνεργασία και τις συναλλαγές με την Κοινότητα, το Δασικό Συνεταιρισμό και τους κατοίκους, προσέφερε για την αναστήλωση του Ιερού Ναού Αγίου Χαραλάμπους εξακόσιες χιλιάδες (600.000) δραχμές στη μνήμη των γονέων του ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ και ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Η Ερανική Επιτροπή εκφράζει στον κ. Μ. ΤΡΑΪΚΑΠΗ τις θερμές της ευχαριστίες και εύχεται η χάρη του Αγίου Χαραλάμπους να ευλογεί τις προσπάθειές του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Αθήνα 10.9.1995
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΟΣ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ

Ευχαριστώ για το αίμα που διέθεσε η Τράπεζα Αίματος του Συλλόγου για την αποκατάσταση της υγείας μου. Εγώ, η μητέρα μου και τα αδέρφια μου είμαστε συγκινημένοι από την προσφορά. Τώρα ρέει στις φλέβες μου Αίμα Βρυσοχωρίτικο και είμαι ακόμη πιο πολύ υπερήφανη για την καταγωγή μου.

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΓΚΑΡΑΝΗ-ΠΑΠΑΚΩΝ/ΝΟΥ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Η κ. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΙΟΥΜΑΝΗ 5.000 δρχ. στη μνήμη του συζύγου της ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Ο κ. ΘΩΜΑΣ ΣΙΑΜΠΗΡΗΣ 5.000 δρχ. στη μνήμη των γονέων του ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ και ΧΑΪΔΩΣ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Παντίση Χάϊδω	20.000
Κοτρώνης Παύλος	10.162
Οικονομόπουλος Νικόλαος	10.000
Χαραλάμπους Κων/νος	10.000
Μπιζιάκης Ιωάννης	5.000
Χαντόλιος Νικόλαος του Δημ.	5.000
Τράμας Χαράλαμπος	4.000

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Ο κ. ΧΑΪΔΩ ΠΑΝΤΙΣΗ-ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ (Βέροια) κατέθεσε στην Ερανική Επιτροπή για την αναστήλωση του Ιερού Ναού Αγίου Χαραλάμπους εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές στη μνήμη του συζύγου της ΣΩΤΗΡΗ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ και των γονέων της ΝΙΚΟΛΑΟΥ και ΣΤΑΜΑΤΙΑΣ.

Ο κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΑΝΤΟΛΙΟΣ προσέφερε πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές στη μνήμη του πατέρα του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Η κ. ΝΙΚΗ ΜΠΕΚΑ-ΠΑΚΑΤΑΡΙΔΗ (Καβάλα) προσέφερε πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές στη μνήμη του παππού της ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ ΜΠΕΚΑ που στις αρχές του αιώνα λειτουργούσε στον Ιερό Ναό Αγίου Χαραλάμπους Βρυσοχωρίου και των γονέων της ΓΕΩΡΓΙΟΥ και ΣΤΑΜΑΤΙΑΣ ΜΠΕΚΑ.

Η κ. ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΚΑΠΡΑΝΤΖΙΟΥ (Βρυσοχώρι) προσέφερε πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές στη μνήμη του συζύγου της ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ.

Ο κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ (Αλεξάνδρεια) και η σύζυγός του ΧΑΪΔΩ (το γένος Αν. Παπαποστόλου) προσέφεραν πενήντα (50.000) δραχμές.

Ο κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Μελίκη) προσέφερε πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές.

Ο κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΡΑΜΑΣ (Θεσ/νίκη) προσέφερε είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές στη μνήμη του αδελφού του ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

Ο κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΡΟΥΣΚΕΛΗΣ (Βέροια) προσέφερε είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές στη μνήμη της μητέρας του ΕΛΕΝΗΣ και των αδελφών του ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ και ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Η κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΠΑΣΧΑΛΗ-ΤΣΟΥΚΙΑ (Ηγουμένισσα) προσέφερε είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές στη μνήμη του γαμπρού της ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΠΑΠΑΚΩΝ/ΝΟΥ.

Η κ. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΙΟΥΜΑΝΗ (Αλεξάνδρεια) προσέφερε 10.000 δραχμές στη μνήμη του συζύγου της ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Η κ. ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΟΥΝΑΒΟΥ (Θεσ/νίκη) προσέφερε 10.000 δραχμές στη μνήμη του συζύγου της ΑΝΤΩΝΙΟΥ.

Η κ. ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΤΣΙΑΜΗ-ΜΕΣΣΗΝΗ προσέφερε 10.000 δραχμές στη μνήμη των γονέων της ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ και ΣΤΑΜΑΤΙΑΣ ΤΣΙΑΜΗ και του αδελφού της ΒΑΣΙΛΗ.

Η κ. ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΙΑΜΠΗΡΗ-ΒΑΜΒΑΚΑ και ο σύζυγός της ΙΩΑΝΝΗΣ (Θεσ/νίκη) προσέφεραν 10.000 δραχμές στη μνήμη των γονέων τους ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ και ΧΑΪΔΩΣ ΣΙΑΜΠΗΡΗ και ΝΙΚΟΛΑΟΥ και ΧΡΥΣΟΥΛΑΣ ΒΑΜΒΑΚΑ.

Η κ. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΣΧΑΛΙΩΡΗ (Αλεξάνδρεια) προσέφερε 10.000 δραχμές στη μνήμη του συζύγου της ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑΛΙΩΡΗ.

Ο κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΡΑΜΑΣ (Θεσ/νίκη) προσέφερε 10.000 δραχμές.

Η κ. ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Μελίκη) 7.000 δρχ. στη μνήμη του συζύγου της ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ.

Ο κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΟΤΣΗΣ του Στ. (Αλεξάνδρεια) 5.000 δραχμές.

Ο κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΒΑΚΑΡΟΣ (Ιωάννινα) 5.000 δρχ.

Ο κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ 5.000 δρχ.

Ο κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΙΖΑΚΗΣ (Κολινδρός) 5.000 δρχ.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ 5.000 δραχμές.

Η κ. ΜΑΡΙΑ ΜΠΙΖΑΚΗ-ΤΣΙΟΥΣΙΑ 2.000 δρχ.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Παντίση Χάϊδω	20.000
Ζουμπούλης Χρήστος	10.000
Ζουμπούλης Ιωάννης	10.000
Μπιδέρη Σαρμπίνα του Δημ.	10.000
Οικονομόπουλος Νίκος	10.000
Πασχάλη - LEHIR Ιωάννα	10.000
Στατηρά Καίτη	10.000
Τσαουσίδης Παύλος	8.000
Σκόρνου - Μπέρη Χαρίκλεια	6.000
Βακάρος Κων/νος	5.000
Βαρβακάς Ιωάννης	5.000
Δούμας Αθανάσιος	5.000
Ζυγούρη Μαριάνθη	5.000
Θεοδωρίδης Θεόδωρος του Γεωργ.	5.000
Θεοδωρίδης Γεώργιος του Κων/νου	5.000
Καβαρνάρας Θεόδωρος	5.000
Καραμουσαλίδης Γεώργιος	5.000
Κάτσιου Βασιλική	5.000
Κολιός Μιχαήλ	5.000
Κολιού Βασιλική	5.000
Κόρακα Δέσποινα	5.000
Κουνάβος Δημήτριος του Αλεξ.	5.000
Κουνάβος Δημήτριος του Αντωνίου	5.000
Κουνάβος Δημήτριος του Κων/νου	5.000
Κουνάβου Δήμητρα	5.000
Κουνάβου -Μέτεν Άρτεμις	5.000
Λιάρος Κων/νος	5.000
Μέμος Χρυσόστομος	5.000
Μηλιώνης Μιχαήλ	5.000
Πασχάλη - Τσουκιά - Αναστασία	5.000
Μπλήντας Ζήσης	5.000
Κιόχου Ελένη	5.000
Μπρουσκέλης Χρήστος	5.000
Νούτσου Δέσποινα του Αντωνίου	5.000
Πασχάλης Μιχαήλ	5.000
Πασχαλιώρης Κων/νος του Γεωργίου	5.000
Πολύζου - Καραγιαννοπούλου Σουλτάνα	5.000
Ρέμος Αναστάσιος	5.000
Σιούρης Στέργιος	5.000
Σταματιάδη Έλλη	5.000
Τέγος Αθανάσιος	5.000
Τράμας Χαράλαμπος	5.000
Τσιάρη Χρυσάνθη	5.000
Τσιώρου Αικατερίνη	5.000
Χαντόλιος Νικόλαος του Δημ.	5.000
Χαριζόπουλος Θωμάς	5.000
Καφέτσιος Αθανάσιος	4.000
Μπιδέρης Ιωάννης	4.000
Τσιάρη-Σπυροπούλου Μαριάνθη	4.000
Βακάρος Γεώργιος του Κων.	3.000
Γκάρανη-Σιώκα Χαρίκλεια	3.000
Γουίλμπερ Αλέκα	3.000
Ρέμου-Παπαδοπούλου Χρυσούλα	3.000
Τσιάρης Στέργιος	3.000
Γκιζάρη -Μπλίντα Σοφία	2.000
Δάλλας Αθανάσιος	2.000
Δρομπολιάνου Μαριάνθη	2.000
Ιωαννίδης Κων/νος	2.000
Κωνσταντινίδης Σπύρος	2.000
Πασχαλιώρη Βασιλική	2.000
Χαντόλιος Ιωάννης του Κων/νου	2.000
Μπιδέρης Απόστολος του Αντωνίου	1.500
Διαμαντοπούλου - Δούμα Βασιλική	1.000
Μαρκόπουλος Σπύρος	1.000
Μπιζάκη-Τσιούσια Μαρία	1.000
Νούτσος Απόστολος	1.000
Νούτσος Αντώνιος	1.000
Νούτσος Δημήτριος	1.000
Νούτσος Νικόλαος	1.000
Πασχαλιώρη Άρτεμις	1.000
Πασχαλιώρης Ιωάννης	1.000
Πολύζος Κων/νος του Δημ.	1.000

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
Μ.Ο.Σ. ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ

ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ ΖΑΓΟΡΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κυκλοφορούν σε 800 φύλλα

Επιμέλεια - Μοντάζ - Εκτύπωση:
Π. ΜΠΟΥΡΗΣ - Π. ΣΤΡΑΤΟΣ
Στοά Ορφεία Ιωάννινα
Τηλ.: 77433 - 25634
FAX: 77871

Υπεύθυνος για το Νόμο

ΤΑΣΟΣ ΡΕΜΟΣ

Πρόεδρος Μ.Ο.Σ.
Ζίννη 5 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ - Τ.Κ. 45 444
Τηλ.: 0651 - 37001

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΥΛΗΣ

1. Δρ. Αδαμάντιος Τιομιδής
Γυναικών Πίνδου 16
45.444 - Ιωάννινα
Τηλ.: 0651/ 33553
2. Δρ. Δημήτριος Αθ. Κουνάβος
Πεδινή Ιωαννίνων
Τηλ. 0651 / 93577

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. Κουνάβος Αδαμάντιος
2. Τιομιδής Αδαμάντιος
3. Κουνάβος Δημήτριος Αθ.
4. Γκάρανης Σταύρος
5. Πασχάλης Στέργιος
6. Ρέμος Αναστάσιος
7. Οικονόμου Ευτυχία
8. Χαντόλιος Κων/νος
9. Πουμποβίνης Ευθύμιος

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

- α. Εισφορές - συνδρομές
ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΑΤΗΣ
Σαμουήλ 51 - 45 444 - Ιωάννινα
Αρ. τηλ.: 0651 / 34 219
ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ ΑΣΤΕΡΙΟΣ
Γιάννινα 2 (Ταχυδρομείο)
Τ.Κ. 45002 Τηλ.: 0651 / 20 974
- β) Συνεργασίες:
κ. ΕΥΘ. ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ
Αντιπρόεδρος Μ.Ο.Σ.
Κ.Α. Φεβρουαρίου 129 - Ιωάννινα
Τηλ.: 0651 / 23 381
- γ) Κατώτερη ετήσια συνδρομή
δραχμές: 1.000